

AMERIKAANSKI SLOVENEC

List za slovenski narod v Ameriki in glasilo K. S. K. Jednote

18. številka

Joliet, Illinois, 9. aprila 1909

Letnik XVIII

OPERATORJI NEUSMILJENI.

Odklonili vse premogarske zahteve, a so za obnovo stare lestvice.

Philadelphia, Pa., 7. apr. — Lastniki rudnikov trdga premoga so odklonili vse zahteve rudarjev iz okoliša trdga premoga in so stavili protipredlog, naj se predkratki poteka plačilna pogoda obnovi do dne 31. marca 1912.

Da se da premogarjem, ozir. njihovim zastopnikom časa v premislek, se je konferenca odgodila do 3. ure prihodnjega dopoldne.

Ce rudniški posestniki ne bodo hotoeli nicesar privoliti, se bodo premogarji baje obrnili s prošnjo do predsednika Tafta, naj imenuje komisijo, ki ima preiskati razmere, pod katerimi delajo antracitni premogarji.

Nadalje se izjavlja, da premogarji ne bodo zastrajkali, če ne pride do nove pogode, nego da bodo počakali, da rudniški posestniki zapro rudnike.

Plače še niso znižane.

New York, 6. apr. — Znižati plače danes še ni ukazal finančni odbor United States Steel-korporacije na svoji redni tedenski seji, kakor zatrjuje predsednik odbora Elbert H. Gary, kajti o stvari se niti govorilo ni.

Vsako sedaj odrejeno znižanje bi zadobilo veljavo šele dne 1. maja in stvar pride na dnevnih red šele sredi ali koncem meseca. In sicer zato, ker se pričakuje, da bo najvažnejša tekmovalka, Bethlehem Steel-korporacija, kmalu odredila znižanje plač. To je edino neodvisna družba, ki še vzdržuje visoko plačilno lestivo. Njen predsednik Charles M. Schwab je danes izjavil, da družba še ni nič sklenila glede znižanja plače svojim 9,000 zaposljencem.

United States Steel-korporacija želi biti zadnja družba v jekleni obrti za znižanje plač.

400 premogarjev štrajka.

Scranton, Pa., 2. apr. — Prvi štrajk v okolišu trdga premoga, odkar je potekla doslej obstojeca plačilna pogoda med rudniškimi posestniki in premogarji, se je pripetil blizu Pittstonia. Tam je 400 delavcev Keystonee rudnika ostavilo delo. Rudniška družba je baje delavcem večkrat znižala plače. Pravijo, da deželni uradniki in okrajni uradniki unijski štrajk odbavajo.

Pekovski pomočniki za štrajk?

Chicago, Ill., 7. apr. — Bati se je, da pride do splošnega štrajka pekovskih pomočnikov. Delodajalcem je bil včeraj izročen ultimatum (zadnja beseda), po katerem se imata plača zvišati pri dnevnem delu za \$1, pri nočnem delu za \$2 na teden. Razvražalci zahtevajo za vsako prodajo 4 odstotke namesto 3 odstotkov. Tudi hočajo uradniki pekarne izsiliti priznanje njihovega društva, čeprav bi morali v to svrhu štrajkat dle časa.

Ubožec!

New York, 5. apr. — William Cooper, 16 leten deček, je v hiši svojega očeta v Williamsburgu izvršil samomor s tem, da se je obesil. Bil je potrt, ker so se njegovi starši razporočili in ker je bil od svoje matere ločen. Zadavil se je kleče s perilno vrvijo, katero je pritrdiril ob posteljnaku. Oče tu je bilo ob razporoki prisojeno varstvo čez sina.

Žrtev svoje iznajdbe.

Indianapolis, Ind., 3. apr. — Konrad Sperka, mlad elektrik, je naglo umrl sinoči v električni kopeli svoje lastne iznajdbe. Napravil je, da se voda v njegovi banji lahko preskrbuje z električno. Sinoči so ga našli nezavestneg v banji in kmalu je umrl.

Sperka je baje odrvil močnejši tok, kakov ga je bil navajen, in stres ga je usmrtil. Prišel je iz Nemčije pred treimi meseci in je bil zaposlen pri Fairbanks, Morse & Co.

Črna roka».

Chicago, Ill., 4. apr. — Vincenzo Geraci, baje poglavar tukajšnje "Črno roke", je bil včeraj otožen, da je poskušal izsiliti od doktorja Petra Cutrera \$3,000 in dejan v zapor policijske postaje na Harrison st., ker ni mogel položiti poroštva v znesku \$3,000.

Dr. Cutrer je povedal, da je prejel dvanajst pisem podpisanih "Črno roke" in vsako mu je pretilo s smrtnjo, če ne da \$3,000 nekemu agentu družine. Pomožni policijski načelnik Schuettler misli, da je Geraci imel dva ali tri pajdaša in da je poskušal izsiliti denarja tudi od drugih Italijanov. Geraci je bil poprej salunar v New Yorku.

Taft izbral katoličana.

Predsednik Taft je vprašal Richard C. Kerensa v St. Louisu, Mo., da li sprejme službo ameriškega poslanika za Avstro-Ogrsko. Obveščena je bila o tem avstrijska vlada in jo odgovorila, da bi bil g. Kerens povščen cesarju. G. Kerens je katoličan in zelo odličen v cerkevih krogih, in ker je avstrijski prvi katoliški dvor v Evropi, je bilo pričakovati, da bo njegov prihod na Dunaj zelo ugajan cesarju Francu Jožefu in cesarski vladi.

Colorado se suši.

Denver, Colo., 7. apr. — Suhači so bili pri mestnih volitvah povprečno zmagovali po vsej državi. Izmed 25 mest, iz katerih so dospela zaključna poročila, je glasovalo 18 za "sušo" in samo 7 za "mokro". V mnogih mestih so bile volitve burne.

Iowa še "mokra".

Des Moines, Iowa, 1. apr. — Država Iowa ostane, vsaj za dobo prihodnjih dveh let, rešena državne prohibicije, kajti senat postavodajstva je s 26 proti 21. glasovom odklonil predlog, spraviti na dnevni red posvetovanje o tozadnjem načrtu postave. Ker bo država postavodajstvo zasedalo samo še deset dni, zato se prohibicionisti opustili upanje, še kaj doseči med tem zasedanjem.

Milwaukee je "srečno mesto".

Belait, Wis., 3. apr. — Župan David S. Rose iz Milwaukee je govoril pred mnogočevalnim občinstvom tukaj nočoj v prilog licencam. Župan je pobiral prohibicijo kot neameriško v načelu, tudi ko bi mogla uspeti, cesar pa ne more. Rekel je, da se je nelicensi načrt izjavil v vsakem kraju, večikali ali malem, kjer so ga poskušali.

CASTRO RAZKAČEN.

Bivši predsednik Venezuele ne sme in ne more domov.

Port de France, Martinique, 7. apr. Cipriano Castro, bivši predsednik venezuelski, je grozno zabavljal čez britansko vlado in državni department v Washingtonu, ko se je v tej luki izkral s parnika "Quadeloupe" in nastanil tukaj. Ker so mu vse druge luke v zapadnoindijskem vodovju zbranile izkrcanje, je bilo to edino, kar mu je preostalo. Ko je parnik "Guadeloupe" doplovil v pristanišče Pointe-a-Pitre na otoku, je Castra britanski konzul obvestil, da je britanska vlada sklenila, prepovedati mu izkrcanje v luki Port-of-Spain, Trinidad. Zato je Castro sklenil, izkrcati se tukaj. Britanska vlada se je ravnila po želji državnega departmenta v Washingtonu. Castro je bil razkačen, ko je slišal o tem, češ, saj ne namerava povzročiti upora v Venezueli, nego hoče urediti samo svoje zasebne zadeve tamkaj.

Materna ljubezen.

Port Arthur, Ont., 7. apr. — Neki Wm. McKirdy poroča, da je neka severno od tukaj stanujoča Indijanka izrezala iz svojega lastnega telesa kos mesa, da je ž njim priskrbela hrane svojim lačnim otrokom.

Meso je rabila kot vado za ribarjenje, in naložila je dovolj rib, da je otroke in sebe prehranila z njim, dokler ni došla pomoč. Mnogi Indijanci v severni Kanadi se nahajajo v sličnem položaju.

Srbija in Avstro-Ogrska.

Belgrad, 4. apr. — Srbska vlada je obvestila Avstro-Ogrsko, da se želi pogajati o kupčiški pogodbi. Naznana je, da bo prestolonaslednik Jurij, ki se je poprep imenoval princ Aleksander, nadaljeval svoje uke na nekem nemškem vseučilišču. Prejšnji prestolonaslednik bo potoval dva meseca po Evropi in potem vstopil v kozašk polk na Rusku.

Kupčija sklenjena.

Carigrad, 5. apr. — Po deseturni vzharni razpravi, med katero so albanski poslanci obtoževali vlado, da je del države prodala za malenkost, je poslanska zbornica odobrila avstro-turški zapisnik s 136. proti 46. glasom. Po tem zapisniku dobi turška vlada od Avstro-Ogrske v zvezi s prispoljtvijo Bosne in Hercegovine odstrani dvojne monarhije odškodnine \$10,800,000.

Izdajavec umorjen.

Lizbona, Portugalsko, 6. apr. — Sergeant Lima, ki je izdal svoje tovarise, kateri so se udeležili upornega vstanka meseca januarja 1908, ko sta bila Carlos in prestolonaslednik Luiz umorjen, je bil zaboden. Storilec je bil prijet, a noči ničesar izdati. Gre se bržkone za maščevanje.

Iz Springfielda.

Springfield, Ill., 7. apr. — Tu smo imeli včeraj mestne volitve. Slo se je tudi za in zoper salune. Republikanski kandidat za županski stolec L. Y. Sherman, bivši podgoverner države Illinois je predpel, ker je preveč napet bil zvezan portugovice. John S. Schnepp, demokrat je bil izvoljen županom našega mesta z večino 300 glasov.

Za mestnega blagajnika je tudi izvoljen dem. H. Hofferkamp z večino 1500 glasov. To kaže, da še nismo pri nas zadost zreli, da si kar v enem dnevu prelevili v vodopiv.

Ker je v našem mestu tudi več slovenskih salunov, za to smo veseli tako sijajne zmage.

Sreča po neuspehu.

Dostikrat se je pripetil, da je imel kdo smolo pri vsakem podjetju. Sreča je bila videti proti njemu. Nazadnje je poskušal, kar so mnogi pred njim, in posrečilo se mu je. Prav kot bolnik, ki poskuša vse, kar mu njegovi sosedje svetujejo, ne da bi trenotek premisli, koliko vedo o njegovih bolezni. Potem se naveliča vseh tačnih mazačev in maž ter se spomni združila, na katero bi se lahko vedno zanašal. Pri boleznih želodca in črevoste vedno zadovoljni, če boste uživali Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino. Sedaj je že dvajset let pred občinstvom in njegova priljubljenost raste od dne do dne. Napravljeno je iz inostranskih zelišč in kalifornijskega rdečega vina. Kadar ti je bo dišala in se počutiš trudnega in ne boš vstanu jesti in delati, uživaj Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino. V lekarni Jos. Triner, 616-622 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Lepa služba.

New York, 3. apr. — V svrhu, da se dobi za urad newyorškega župana mož, ki bi bil dovolj zasluzen in poseten, da izvede v novi svobodnici (charter) predlagane izpomembne pravoboritelje neodvisnega gibljiva za izvolitev "ociščenega" mestnega tiketa, plačati mu na leto \$125,000 ali za dobo štirih let \$500,000 na določen položaj redne uradne plače. Omenjeno nagrado se ima nabrat potom javne subskripcije.

Društvene vesti.

Joliet, Ill., 6. apr. — Članicam društva sv. Genovefe št. 108 K. S. K. J. se naznana, da bo imelo društvo skupno obhajilo prvo nedeljo po Velikonoči, to je 18. t. m. Opozarjajo se članice, da se polnočevalno udeleže in tako spomijo svojo dolžnost. — Spovedni listki se bodo zahtevali pri prihodnjej seji. — Tudi je društvo sklenilo, da se vrše seje od zdaj za naprej vsako prvo nedeljo v mesecu točno ob 2. uri popoldan v šolske dvorani. S pozdravom! Katie Petruša, II. tajnika.

Joliet, Ill., 4. apr. — Naznajan udom društva sv. Antonia Pad. št. 87 K. S. K. J., da ne bo redna mesečna seja drugo nedeljo ali 11. aprila, ampak 18. aprila, to je tretjo nedeljo in to zaradi velikonočne nedelje. Zato so uljudno vabljeni vsi članji, da se seje vdeleže 18. aprila. — Pozdrav vsem udom društva sv. Antonia Pad. in tudi vsem sobratom cele naše slavne K. S. K. J. Tebi, vrlis, list, pa obilo dobril naročnikov in predplačnikov. Math Judnič, predsednik.

So. Chicago, Ill., 5. apr. — Naznajen vsem onim članom društva Vit. sv. Florijana št. 44 K. S. K. J., kateri so oddaljeni in jim je nemogoče se vdeležiti društvene seje. Skupna velikonočna spoved je bila dne 28. marca. Kateri član ali članica ni še opravila svoje dolžnosti, naj to storí do dne 15. maja in listek, kateri spričuje velikonočno spoved, naj izroči tajniku, ki odda duhovnemu vodji. Opozarijam, da temu se naj ne upira noben član ali članica, ker to je dolžnost vsakega katoličana, da opravi svojo versko dolžnost, ker drugači ne more pripraviti naši slavni K. S. K. J. — Nadalje opominjam, da se nam je približal velikonočni praznik, katerega se najmanjše bitje raduje. Toraj člani, opominjam Vas, da se vdeležite tega dne v največjem številu v nedeljo jučer točno ob sedmi uri v Medošovi dvorani, ki odkorakamo ob pol osmih uri k Vstajenju Gospodovemu z godbo na čelu in pod poveljem I. vodje Jožefa Kompare v njegovih pomožnih vitezov. Člani, ki imajo uniformo, jo morajo tudi obleciti, civili pa v viteških kapah in znakih. Vse to naše delovanje bude označilo lepo naprednost našemu napredovanju.

Ker se je dobrot obnašal in bil mož beseda, za to je bil ob zadnjih mestnih prvotnih volitvah nominiran za ta urad z ogromno večino glasov nad obema svojimi protikandidatoma. Rojakom je znano, da so se dohodki mesta zvišali in stroški znižali pod njenim nadzorstvom; tudi nam je znano, da so davki dandanes veliko nižji, kar je bil pred njegovim administracijom. Njegov repub. nasprotnik nam je dobroznan. On je na tiketu skoro ob vsaki volitvi. Sedaj si je kot kandidat za župana naredil tak program da se gabi vsakemu prostomislečemu meščanu. Pravi, da bo salune vse zanimali. Pomagali smo mu že takrat do sijajne zmage, katero je dosegel z ogromno večino oddanih glasov.

Ker se je dobro obnašal in bil mož beseda, za to je bil ob zadnjih mestnih prvotnih volitvah nominiran za ta urad z ogromno večino glasov nad obema svojimi protikandidatoma.

Rojakom je znano, da so se dohodki mesta zvišali in stroški znižali pod njenim nadzorstvom; tudi nam je znano, da so davki dandanes veliko nižji, kar je bil pred njegovim administracijom.

Njegov repub. nasprotnik nam je dobroznan.

Naš znanec župan Cronin je kandidat za župana v Jolietu.

Zupan Cronin je izposloval, da se bodo železniški tiri zvišali že v bližnji prihodnosti. On je sploh za napredek mesta.

Njegov repub. nasprotnik nam je dobroznan.

On je na tiketu skoro ob

vsaki volitvi. Sedaj si je kot kandidat za župana naredil tak program da se gabi vsakemu prostomislečemu meščanu. Pravi, da bo salune vse zanimali. Pomagali smo mu že takrat do sijajne zmage, katero je dosegel z ogromno večino oddanih glasov.

Tudi ima več takih reči na svojem programu, ki so sploh nespat za našo mesto. Kdor piše vodo naj njeni voli, kdor pa hoče biti prost človek, vodil bo glasoval za sedanjega župana Cronina. Vodopivci nam še ne bodo gospodarili.

Prihodnjič bomo bolj obširno objavili program obih kandidatov, ker se daj na prostora.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Joliet, Ill., 7. apr. — In zopet so pri-Sv. Rešnje Telo. Ob petih zvečer bil šli prelepi velikonočni prazniki, in zo je sklep, kakor tudi v torek. V sredo pet se bo razlegalo po vsem križanem ob deveti uri bila je pobožnost do svetu: Kristus je vstal — aleluja! In končana. Bila je procesija s Sv. Rešnjim Telesom po cerkvi. Šolska dekleto so bila v belih oblačilih; tudi druga šolska mladina je šla s procesijo s prizanimi svečami. Po sklepku pobožnosti zadonela je Zahvalna pesem. Spovedovalo se je vse tri dni in so bila v društva pri spovedi in skupnem sv. obhajilu. Med dnevnem so obiskovali ljudje Sv. Rešnje Telo. In tudi pevci so lepe slovenske pesmi pod vodstvom Helene Trobec. Prav lepo se slisi slovensko petje. Pri pobožnosti sta bila samo en tuji duhovnik in naš gospod župnik.

Bogzji grob v naši cerkvi sv. Jožefa je tudi letos kaj lep in prešenjšen s prijetno vonjavo svežih cvetov. Ljudstvo je vedno polno pred božjim grobom, nele domačega, ampak tudi drugorodnega iz vseh johetskih župnih. Procesija "Vstajenja" bode Veliko soboto po polosmih zvečer. Na Velikonočno nedeljo bode tri sv. maše: prva ob 6, druga ob 8. in tretja ob 10. uri.

Pri cerkvenem petju bo letos sodelovalo sl. Pevsko društvo Sokol in sicer Veliki petek zvečer pri lamentacijah, Veliko soboto pri "Vstajenju" in Velikonočno nedeljo pri deseti maši.

Umrli je rojak Jožef Colarič, star 32 let, neoženjen, rojen v Križevem pri Kostanjevici na Dolenjskem. Pljučnica je pokojnika, ki je bil po zunanjosti gorostenas korenjak, napadel zadnji teden že včetrtič in ga spravila v bolnišnico sv. Jožefa, kjer ga je že po dveh dneh premagala in izročila smrti. Njegovo truplo je bilo dejano na mrtvaški oder v hiši g. Math. Bučarja na N. Broadway, kjer je bil rajnik daje časa na hrani in stanovanju. Pogreb se je vrnil v ponedeljek dopoludne. Črno sv. mašo in nagrobne molitve je opravil domači župnik, Rev. F. S. Šusteršič. Društvo sv. Frančiška Sal. st. 29. K. S. K. J. je svojemu umrlemu članu izkazalo poslednjo čast z obilno udeležbo. Pogreba sta se udeležila tudi gg. Mohor Mlačič in Frank Tušek iz Chicage s svojima gospema soprogama, ki sta sestri pokojnikovi. Vsem sorodnikom naše iskreno sočutje, a dobremu rajnu svetila večna luč!

— Pevsko društvo Sokol je v svoji zadnji seji na Cvetočno nedeljo sklenilo, pred zaključkom zimske sezone priprediti se en lep večer v bivši Golobičevi dvorani z igro in petjem. Obeta se res lep večer. Vsestranske priprave se že vrše. Več drugič.

— G. Mohor Mlačič in Frank Tušek iz Chicage sta si v ponedeljek ogledala našo tiskarno. G. Mlačič je zastopnik velike tvrdke J. B. Schuever Liquor Co. in njegov moderni salun pozna menda vsak rojak, ki se je v zadnjem času kdaj mudil v Chicagi.

— G. Josip Grčar st. se je vrnil iz Clevelandu, kjer mu ni preveč ujajalo radi tamoznjih razprtij med našimi rojaki. V Jolietu je bolje bivati, tu so vse druge in lepše razmere", pravi g. Grčar st., ki je izkušen in razsoden mož. Kaj pravi k temu cenj. "Amerika", ki tako rada zavablja čez Joliet in Jolietarje?

— Preiskava je dognala, da ni mogče nikogar obtožiti krvim eksplozije, ki se je pripetili predzadnjem soboto zvečer v tukajnji jeklarni Illinois Steel-kompaniji, kar smo zadnjic po ročali: Naš rojak Mike Urbanič, ki je bil tudi med ponesrečenci, se počuti že mnogo bolje in bo kmalu okrevljen. Njegovo navadno stanovanje je pod h. št. 1204 na N. Hickory st. (in ne na N. Scott st.), kar smo bili zadnjic napačno obveščeni).

— V zadnjem času je dospelo sem kaj precej rojakov iz stare domovine.

— Tukajnji Grand Theatre je med velikim tednom zaprt, kar je hvalevredno.

— G. Matt Nemanich je bil pri včerajnjih občinskih volitvah že vpetič izvoljen supervisorjem in sicer na republikanskem tiketu.

— Železnice Alton, Santa Fe, Michigan Central in Rock Island so začele prehajati od besed na dejanja glede že toli premlete "track elevation" ali povzdiga skozi Joliet držečih železniških tirov.

— V ponedeljek je prišel jug in nam prinesel tako visoko topilino, kot je baje ni bilo ob tem času že izza leta 1889. Toplomer je kazal opoldne 70 stopinj in ob štirih popoldne celo 74. Soparica je pa zvečer rodila dež, ki je bil res potreben, kajti prejšnji dan se nabralo že prece prahu, tako da nam je z njim hudomušna sapa kar mašila oči in usta. In včeraj populardne pa smo imeli tako dirjo nevihto da so bile ceste tupatam kar poplavljene. In potem so celo noč besneli in rohneli tako naskokovalno vetrovi, da so leseni hiše kar škrpile in se takoreč majale. Vihar je potrgal nekaj telefonskih žič, razbil dokaj šip in napravil precej druge škoe. Pa kaj hočemo, saj vlada — april.

— Pisma na pošti koncem zadnjega tedna so imeli: Garalevič Pavel, Sterniva Majk, Sojat Mile, Strupi Jakob.

Brockway, Minn., 31. marca. — Cenjeno uredništvo Amer. Slovencev! Tukaj nas sedaj sneg zapušča, in seveda poti tudi niso prav dobra.

Zadnji ponedeljek 29. marca se je tukaj pričela štiridesetna pobožnost; pričela se je ob deveti uri s peto sv. mašo, pri kateri je bilo razpostavljenlo

sta pa tudi Mr. Jos. Kremesec in Mr. Frank Grill. Najbolj se je obnesel Mr. Anton Linhart, češki pogrebnik, ki je sam kupil naš malo zvon za sveto 100 dolarjev. Gotovo so mu vsi farani iz srca hvaležni in se bodo v vseh potrebah, bodisi ob krstih, porokah ali pogrebih obrabili samo na tega velikodušnega dobrotnika. Kdor tega ne bo storil, ta ne zna biti hvaležen. — Ob sklepu pa tudi ne smem pozabiti, da pri vseh naših slovenskih je kaj pridno sodeloval naš izvezbanu pevski zbor in s svojim ubrano lepim petjem poveličevali opisani dve slavnosti. Rojaci po Ameriki pa iz tega dopisa lahko spoznajo, da katoliški Sloveni v Chicagi vedno lepše napredujemo in da smo vneti za čast in lepoto hiše božje.

Anton Sojar, župnik.

Cleveland, Ohio, 31. marca. — Slavno uredništvo Amerikanskega Slovencev! Zanašačo se na Vašo milost in že enkrat poln uradniški koš, upam, da zagledajo te moje borne vrstice beli dan.

Postni čas gre proti koncu, bliža se veličastna in vesela velikonočna doba. Da bo na našo naselbino letosna Velikonoč tako vesela, ni nihče pričakoval. Ves čas pokore in žalovanja nismo imeli nobene zabave in nobenega kratkočasa; mislili smo že, da so naši vrli diletantji in dletantinje opustili za vedno gledališki oder. Temu pa ni tako: naše vrle dekleta nastopijo še na odru in nas bodo še razveseljevale s svojo umetnostjo.

Na velikonočno nedeljo popoldan in zvečer se bode igrala igra "Dve materi" v štirih dejanjih s petjem. Pri tej igri nastopijo nam že znane igralki in tudi mnogo novih mladih deklek nam počakevno svojo sposobnost. Pri igri "Dve materi" bode tudi srečov, na dobrte. Med dejanji nastopi z znižanjem (curtailment), dela okoli 5 do 6 tisoč ljudi. Upamo, da se časi kmalu na boljše obrnejo. Kar se tiče Slovencev, delajo skoraj vsemi, kar znači, da smo še precej priljubljeni med drugimi narodnostmi.

Tukaj imamo svoje društvo sv. Janeza Krst., kero steje okoli 140 udov. Lahko bi šteli 5 do 7 sto udov, če bi bili složni; ali izabilog, slege prave ni med tukajnjimi Slovenci. Dosti jih je, ki pravijo: "Rajši dam za pijačo, kakor bi društvo plačeval." Spet drugi pravijo: "Kaj će meni društvo, saj delam zmeraj in bolan pa nisem nikoli." Ant Nedved; "Nazaj v planinski raj"; Ant Nedved; "Pozimi iz šole"; P. Hug. Sattner; "Na planine"; P. Hug. Sattner; samosvez bas solo "Na morju" in "Sreu"; F. S. Vilhar; trospev "Pomlad"; Dr. Gustav Ivapić.

Imeli smo že pretečeni čas mnogo krasnih iger, a kaj tacega se nismo nadejali, kar nas čaka za praznik vstajenja našega gosp. Izveličarja Jezusa Kristusa. Nobeden tukajnji Slovenc in Slovenec naj ne zamudi prilike se udeležiti igre "Dve materi". Vsa čas vrlim deklatom in deklatom na njih pogumu in vztrajnosti, ki se ne ustrašijo učenja in zamude časa pri vajah.

Tudi mladeniči ne počivajo. Znamo mi je, da se prav pridno pripravljajo z raznimi igrami. Najprej mislijo uprizoriti igro "Kmet Herod" in "Kako je Jud dražil". Tako potem igri "Občinski tepeček" in "Kmet in fotograf".

Naša slovenska mladina v resnicni napreduje in prav požrtvovalno deluje za korist cerkve in šole sv. Vida. Bog jih živi in njih delo obilo blagoslovil. Ker je naša mladina toliko vneta in delavna, bodimo tudi mi zavedni in pojdimo na Velikonočno popoldan in zvrst v šolsko dvorano sv. Vida.

Veselo alelujo vsem rojakom širne Amerike. Opazovalec.

Cleveland, O., 7. apr. — Zdi se mi potrebno, da tudi jaz kaj napišem, ako morda kdor drugi pozabi, ali se pa prekasno zmisli, da bi kaj omenil o naši "Ameriki". V današnji številki, iste neki tajnik društva poganja za tajnik in predsednika našega društva. Ta spis so menda sami v "Ameriki" skovali, ker res nekako "žalostno" diši, a podpis so izprosili. Znamo mi je, da so uradniki nekega društva šli v "Ameriko", in tam s pisarji skovali dopis o oziroma proteste, seveda po ameriškem firmu. Jaz pa sem prepričan, da ima gl. odbor Jednote dokaze, ki so vrorok, da sta ta dva uradnika našega društva odstavljeni. Meni se jake čudno zdri, da se ona člana odb. dr. sv. Vida ne osvetita. Ako ju je gl. odbor odstavljal, naj zahtevata doluze in zaostrene vrožke, a tega ne storita, ker vesta, da ako bi vse prišlo našdan kar je že tudi gl. odbora Jednote znano, da bi bila še bolj "žalostna".

Nadalje oni "tajnik" omenja, da se ne sme delati urad za Jednote, ker se vsem tremi č. gospodrom prav lepo zahvaljuje za njihov trud in njihove lepe pridige. Tako se je 40urna pobožnost vrsila pri nas ob prav številni udeležbi ljudstva in se tudi prav slovensko začiljula. — V nedeljo dne 4. aprila ob 8. uri zvečer je bila pa pri naši se prav posebna slovenska namreč: blagoslovjanje treh novih zvonov. V krasno razsvetljeni cerkvi je ob ogromni udeležbi slovenskega katoliškega naroda zikarskega blagoslovil naše zvonove mil. g. škof Paul P. Rhode, novi poljski škof, kateremu je azistiral šest duhovnikov. Pred obredje je imel kratko pridigo domači župnik, v kateri je svojim faranom razložil pomen zvonov: glas zvona je glas božji. Po govoru se je izvršilo blagoslovjanje zvonov, in nato so korakali naši farani v ospredje oltarja, da takoj poskusijo, kakšen glas imajo ti trije naši junaki. In zvonili so in klenkali pozno v noč, da je kaj gromelo po cerkvi. Pri tej priloki so farani za zvonevne därovali posebno kolektivo, ki znaši nekaj čez 113 dolarjev. Veliki zvon je težak 15 centov in pol, srednji 8 centov in pol, manji 4 centi. Skupaj so vse trije težki 28 centov. Pri hišni kolekti za zvonevne se je največ trudil Mr. Martin Senica, za kar mu vsa čast! Pomagala

plačal to zanikarnost? Ali sta taka uradnika še nadalje zmožna voditi društvo? Ako bi bila že zdavnaj vrzena iz društvenih uradov bi naše društvo drugače obstalo in se ne bi tako skrčilo kot se je.

Poglejmo torej malo in pomislimo! So-l nam ti "protestantje" v vugled, v družabnem življenju. Ko so pri cerkvi sv. Vida "Tončku" vzeljeli "peharček" je vodil "črno vojsko", da so še skrunili hram božji ter cerkev zabil. In ker ni bil na zadnji konvenčiji izvoljen za "duhovnega vodjo" pa nedeljo grejo ti može nabirat med župljane mesečnih prispevkov. Vsak da po svoji moći, "ni nobenega naslava pri tem. Zatorej gre pa vse lepo v lepem redu. Za leto 1909 je bil izvoljen ob novem letu sledči odbor: G. Frank Lesar, predsednik; John Lamuth, tajnik; Stefan Banovic, blagajnik; redarja sta Jos. Pluth in Jos. J. Peshel. Želeč naši župniji najlepše uspeha v nadalje, ostajam s srčnim pozdravom

Jos. J. Peshel.

spotaknil ob mojo osebo, toraj se morem čisto odkrito izraziti, da se ne bom skrival ali pokrito rihto predstavljal, ali da ne bodo rojaki mislili, da se peresom služim vsakdanji kruh. In onega g. dopisnika pa prosim, da preklici obrekovanje, da bi jaz moral biti ptič, s tem da zopet piše, da on meni ne pozna osebno in da mi še tudi nikoli ni pisal o nobeni zadavi. Ako se pa kateri najde, da je meni kaj dal ali zavoljo mene bil ogljušan, naj se pa le oglasil. Kar se pa tiče tovarin in industrije, pa povem, da jaz sem kovač in "mashinschlosser", izučen in "prifan hoisting engineer", katero službo tudi sedaj opravljam; imam mesečno plačo precej dobro in stalno, jaz dobim mojo plačo, ako majna dela ali ne, toraj mi ni treba delati s kramponi in loptato. Časim imam tudi dosti za premislevati in to hočem posvetiti v korist svojim rojakom. Naročen sem na 3 slovenske, 4 nemške in 4 angleške časopise, seveda večina tedenike, ki so farmarski in tehnični. Jaz delam toraj bolj z glavo kot pa z rokami, in ako kaj pišem, da se zdi rojakom "pregešit" ali pa pneumatiko, to se imam zahtevali časopisom in knjigam, katere prebiram. Prebirajo jih tudi Vi in posnemajte me in ne bo Vam treba sušati krampa in šavle, ako Vam je življenje v mestih ljubše kot na farmi.

Res sem lansko leto pisal o Slavoniji, ki bi tudi se lahko ustanovila, ko bi naš narod bil bolj stanovitev v svojih mislih in načrtih. Tako pa povem, da s tako naselbino še sedaj nič ni, ker naš narod še ni zrel za to. Pač imam par drug načrt, katerega bomo tudi izpeljali, ker dosti nas je še pogumnih in izobraženih mož, ki se ne ustrašimo vsake muhe, in kateri nas bodo posnemali, bodo zemljo veliko dražje plačali kot bi jo sedaj.

Jaz sem poizvedel za en kos zem. (Nadaljevanje na 9. strani.)

Jaz sem že delj časa njih znanec in vem, da imata ravno ta dva "ruvača" vedno nekoga na "piki". Bog vedi kaj bi se zgodilo, ako bi bila sama na svetu, česar si menda najbolj želite. Potem bi se pa med sabo "ravsal" dober, ki enega ne zmanjkal, a nazadnje bi se še ostali sam ugonobil, ker ne bi imel nikogar za nadlegovati. Ne zamerimo jim, ker jim je menda "prirojeno".

Sklensem, drugič spet kaj. Članom naše slavne Jednote želim miru in ljubezni ter zaupanja, saj je vse zagotovljeno — uradniki imajo poročilo. Uradnikom pa svetujem, da se ne ozirajo na desno nitri na levu am pak naj vodijo našo slavno Jednote po svojem najboljšem prepričanju po navadi do še večjega napredka.

L. član dr. sv. Vida.

Ely, Minn., 5. apr. — Dne 4. aprila je bila sklicana seja tukajnjih župljani, kjer se je razmotrivalo za napredek tukajnjše župnije in o raznih drugih stvari. Precitali so se stroški in dohodki, kar je najbolj v zadovoljstvu naših faranov, imamo hvala Bogu zmeraj več dohodkov kakor stroškov, das imamo veliko za izplačati vsak mesec. Cerkev imamo sedaj brez dol-

J. J. Peshel.

Mt. Olive, Ill., 26. marca. — Cenjeni g. urednik! Prosim odločite mi zopet par vrstic v listu A. S. Ker se je eden g. dopisnik M. S. Bradley, Ill., malo

poznamenjalo, da je vse bo Vam treba

Rezervni sklad K 300.000.

PODRUŽNICE, SPIJET, CELOVEC IN TRST.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Stritarjeve ulice 2

sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter je obrestuje po čistih 41 %

Kupuje in prodaja srečke in vse vrste vrednostih papirjev po dnevnem kurzu.

Delniška glavnica K 3,000.000.

Rezervni sklad K 300.000.

Štev. 1005. Jamčeno po tvrdki W. F. Severa Co. v smislu kongresnega sklepa o hrani in zdravilih z dne 30. rožnika 1906.

VSTAJENJE.

(Velikonočna slika. — Marijan.)

Vse je dihalo novo življenje. Travniki so se odevali v svež zelen žamet, po njih so trepetale v pomladnem vetrju prve bilke, kakor bi se bale preverjanega rojstva. V plotovih se je baphael s svojim svetlorumenim cvetjem, dren, in zavidalo ga je sadno drejve, ki je stalo še žalostno v prvem brstju brez cvetnega nakita. Po vrtovih so kukali iz tal že povod zvončki in podjeski, izpod grmov so se pa smehljale, nimogredecu popotniku vijolice, po bregh so zarele trobentice, vesele in polne zadovoljnosti: Velika noč...

Res, Veliko soboto je bilo populardne. Iz tovarne, ki je stala v dolini ob vodi, so se vsuli delavci. Delo pred prazniki je bilo končano, in ker je bilo konec tedna, so dobili plačo in vsak povrhu še malo nagrada za piruhe. Večina jih je hitela domov — mudilo se jim je k vstajenju — drugi pa se niso brigali zanj in so krenili v bližino goldinov. Ob cesti je bliščala, ponosna in bela, in ob sobotah je bila posebno vabljiva.

Mraček Tine je obstal pred krčmo; pomicjal je, ali bi šel ali ne.

"No, Tine, kaj ti je, da pomicjaš? Zdaj je ura, ko imas; ko no boš imel, boš delal... Kao z nami in ne glej, kakor mila Jera!" Tako je klicala za njim gruča tovarišev s praga.

"Ali tudi danes?" vprašala Tine preplašeno. "Pomislite, ljudje, Velika sobota je, ne vem, če se spodobi..."

"Hahaha! Kaj si postal svetnik, da nam boš dajal nauke? Svetnik, svetnik, pa kakšen!... Pojd, Tine, bo veselje!"

"Ne, danes res ne!... Pa bi morda šel, pa se bojim Mastka. Saj vam je znano, da mi je napovedal najhujše, če mu ne vrнем..."

"Hoho, bo že počakal, če hoče! Kaj naj ti pa vzame?... Ali res ne greš? Pojd, saj boš tako pil..."

"Ne smeti!"
Zasmajali so se mu odurno in drug za drugim izginjali čez prag.

Tine je bil danes trden, ni se dal omajati. Sam je odšel dalje po cesti. Tako čudno mu je bilo pri srcu. Sam pa vedel, kaj mu je, a svojo izpremembo je čutil dobro.

"Torej tudi danes? Ne, tega ne! Ne spodobi se..."

Zakaj ravno danes ne? Kaj mu je vnovič oživelja v duši vera, ki jo je med malopridno družbo že skoro popolnoma izgubil? In zopet je premisileval: "Ne, danes ne!... Dnevi sam opominjajo človeka k zatajevanju; k premisilevanju ga vabijo v samoto in mu gorovijo z veliko silo... Sicer pa, Tine, roko na srcel... Ali nisi bil doblej ravno tak, kakor ti le malovredneži, pijanci, zapravljevici?... Ali nisi tudi ti zapravljal krvavo zasljenih denarcev in popival z njimi celo noči?"

Da, Mraček Tine je bil globoko zasel. Bil je dober, a družba ga je spravila med se in pogrezal se je čedalje globlje. Ni se brigal za ženo in otrok, ki so stradali, umazani in raztrgani. Iz vseh kotov je gledala doma revščina, on pa je popival in zapravljal. Kar je čez teden zasluzil v tovarni, vse je šlo v soboto in nedeljo. Med pijanci je bilo tako lepo in zabavno. Žena je prihajala ob nedeljah od jutranje maše in vselej se zjokala, ko ga je zagledala. Začela je s proučnjami, a prijele se ga niso... Navada je zelenča srajca.

Zakaj ravno danes ne?

Zamislen je stopal Tine dalje. Ozrl je okrog sebe: Povsod novo življenje, polno prazničnosti in dobre, trdne volje, Tinetu se je zazdelo dosedanje življenje še grje, še bolj umazano. Oh, in to, ki ga je dihal narava, je bilo tako sveže, tako čisto, da bi se ga človek nasrkal in potem živel ob njem! Vest se mu je oglašila: "Daj, Tine, zapusti starega človeka, in lahko ti bo pri srcu! O, potem bo raj doma... Žena bo srčna in vesela ob svoji strani, in otroci se ne bodo odmikalci od tebe..." Ni se opravičeval Tine pred svojo vestjo; žal mu je bilo, žal iz srca dosedanega neplodovitega življence.

Spomnil se je praznikov. Žalostni bodo. Ne bo pri hiši kolaka in blagoslovljene mesa in rdečih piruhov. Lani je bilo vsaj za spomin, letos bo miza prazna... Zakaj?... Tine je vzdihnil: "Sam sem kriv... Cemu sem razpisal?... Malopridna družba, ki ne veruje ne v Bogu, ne v nebesa, ne v pekel, mi je bila več, kakor lačna družina... Jojmene, kako žalostno!" In v ušesih so mu zazvenele vse besede, ki mu jih je tolirkat gorovila žena. Zdaj je občutil njihovo moč. "Dobro, budi za pokoro, če ne bo letos žegna pri hiši; drugo leto mora biti drugač..."

V žepu je tiščal petnajst krvavo zasluženih goldinarjev, ki bi se zanje mariskal lahko kupilo za praznike, a kaj? Saj niso bili njegovi. Skopi, oderuški Mastek ga je zgrabil oni teden vprsto ljudi kar na cesti, naj mu plača, kar mu je dolžan, in mu zapretil z najhujšim, če mu ne vrne še pred prazniki. To je bilo lepo posojilo: Posodil mu je bil še pred leti petdeset goldinarjev in Tine mu je moral dajati od njih vsak mesec po en goldinar obresti. In zdaj zahteva, naj mu plača tudi glavnico. Kako? Petnajst goldinarjev je premalo, in še od teh mora nekaj ostati pri hiši — Mastek naj torej še malo počaka, bo že dobil! Kakšna sila mu je, stiskača oderuškemu?

Razsrdil se je Tine nad oderuhom; pa tudi tukaj se je nazadnje spoznal krivega, kajti notranji glas mu je očit: "Zakaj si bil pa vzel pod takimi pogoji, saj si vedel, da boš težko pláčeval..."

Pred vasjo je stal križ. Odgrnjena je bil, in pobožna roka je bila prispela k Zvezlicarjevin nogam svež venec prvega cvetja. Tine se je odkril po dolgem zopet enkrat pred križem; tudi tega ga je bila odvadila malopridna družba. Mehko mu je bilo pri srcu, ko se je ozrl v Zvezlicarja, in vzdihnil: "Zvezlicar, ali bi me sprejel zopet za svojega? Mnogo sem zagrešil, a ne zavrzi me!" In Tinetu se je zazdelo, kakor da se je Kristus razvedril žalostno, s trnjem kronano čelo, in da se ustnice zgenile.

Vstopil je v hišo. Pravzaprav ni bila hiša, ampak raztrgana bajta. Ženi Minki je zažarel veselje iz obrazu, ko ga je zagledala. Likala je perilo.

"O, kaj si že doma? Si pa hiter!" Čudno se ji je zdelo, ker je navadno Tine prihajal pozno v noč.

"Šel bom k vstajenju... Ali je kakva sveža srajca?"

Mink je obstal likalnik. Kaj takega nisi pričakovala. On, ki je le redko hodil k maši, ki je z največjo malomarnostjo spolnoval svoje verske dolžnosti, pojde k vstajenju? Ali ga je obiskala božja milost?

"Seveda je!... Pravkar sem ti jo zlikala."

"No, prav!... Veš, morda dobim Mastka, da ga poprosim, naj počaka še malo. Danes sem prinesel petnajst goldinarjev. Za piruh se nom v tovarni nekoliko navrgli! Pomisli, Minka, kako bogati bi bili zdaj v prazničnih... Pa Mastek bo pritiskal, in vem, da mi bom moral dati vsaj nekaj... Na, tu imaš petek, saj vem, da nimaš nič. Za jutri naj bo, da se bo poznalo, da je Velika noč..."

Tako ga še ni čula govoriti. Glas mu je bil mehak, poln kesanja. Kaj je?... Ni si znala razložiti izpremembe, ki jo je videla na Tinetu. Vesela mu je pogledala v obraz in vzela petek.

"Danes si pa priden, Tine!"

V sobo so prihitali otroci; troje kuštravih, umazanih obrazkov mu je pogledalo v oči...

"Ata, pri Boštjančku imajo vse polno piruhov — dva peharja... Tako so lepo rdeči in pisani... Naša mama jih ima petek, saj vem, da nimaš nič.

Zakaj ravno danes ne? Kaj mu je vnovič oživelja v duši vera, ki jo je med malopridno družbo že skoro popolnoma izgubil? In zopet je premisileval: "Ne, danes ne!... Dnevi sam opominjajo človeka k zatajevanju; k premisilevanju ga vabijo v samoto in mu gorovijo z veliko silo... Sicer pa, Tine, roko na srcel... Ali nisi bil doblej ravno tak, kakor ti le malovredneži, pijanci, zapravljevici?... Ali nisi tudi ti zapravljal krvavo zasljenih denarcev in popival z njimi celo noči?"

Tine se je žalostno nasmehnil.

"Prosite jo, morda jih bo... O, seveda jih bo..."

Božal jih je in se jum nasmehnil. Videl je, kako jim hrepenujo žive oči po velikonočnem veselju, kako ga zahtevajo od njega, pa jim ga ne more dati. Revščina... a revščina, ki jo je zakrivil sam. Pa bi jim lahko dal velikonočno veselje v obilni meri, če bi bil čez petdeset leta pomenet. V novih oblekah, svetlih čeveljčkih bi stali zdaj pred njej. Sramili so se Tinetu... In seboj bi jih vzel k vstajenju in stopali bi ob njegovih stravah, umazanih obrazkov mu je pogledalo v oči...

"Ata, pri Boštjančku imajo vse polno piruhov — dva peharja... Tako so lepo rdeči in pisani... Naša mama jih ima petek, saj vem, da nimaš nič.

Zakaj ravno danes ne? Kaj mu je vnovič oživelja v duši vera, ki jo je med malopridno družbo že skoro popolnoma izgubil? In zopet je premisileval: "Ne, danes ne!... Dnevi sam opominjajo človeka k zatajevanju; k premisilevanju ga vabijo v samoto in mu gorovijo z veliko silo... Sicer pa, Tine, roko na srcel... Ali nisi bil doblej ravno tak, kakor ti le malovredneži, pijanci, zapravljevici?... Ali nisi tudi ti zapravljal krvavo zasljenih denarcev in popival z njimi celo noči?"

Tine se je žalostno nasmehnil.

"Prosite jo, morda jih bo... O, seveda jih bo..."

Božal jih je in se jum nasmehnil. Videl je, kako jim hrepenujo žive oči po velikonočnem veselju, kako ga zahtevajo od njega, da je čudež, če se spomini.

"Oče Mastek, jaz sem razpisal in zapravljal. — Stradala je družina v jokala, jaz se nisem mnogo zmenil za njo. Da je bilo le meni prav, kaj drugo!... Poslej mora biti drugače! Bog mi pomagaj, voljo imam!"

"Tine, vsak po svoje!... Srečo sem jaz videl v kupih denarja in ti v vinu in slabih družbi, ne?— Dobro, pojdi domov in ne skrb bi več za moj dolg!... Denar, ki si ga namenil meni, bodi ti za piruh. Bodeš vsaj vedel, kdaj je bila Velika noč... Tine, še nekaj! Niskomur ne pravi, kar sva imela zdaj-le!

— Z Bogom!"

Tine se je poslovil in odšel.

Zunaj je svetil mesec in zvezde so mogljave. Krotak veterček je pihal Tinetu v obraz, ko je stopal domov po gricu. Zadovoljen je bil s samim seboj in zavrsikal bi bil na glas, kakor razposajen fant na vasi. Iz glave mu kar ni mogel nenadni sestanek z Mastkom, in čimbolj je premisil, tembolj je bil uteren:

"Milost božja, milost vstajenja..."

Večerjali so doma, ko je vstopil.

"Dolgo te ni bilo, Tine," ga je ogovorila Minka z radostjo v očeh. "Bila sem že v strahu..."

Otroci so skočili izza mize in ga tihali po kamizoli.

"Ata, ali imate kaj piruhov? Bostjančka strina so nam prej prinesli vsakemu po dva."

Tine se je smehnil otrokom in jim zopet božal ličeca, kakor popoludne, ko je prisel iz tovarne.

"Joj, toliko so vam jih prinesli?... Ali jih naša mama ni nič skuhal? O, čakajte, jaz vam jih bom dal jutri. Tuji jaz jih bom dobil..."

Slekle je kamožilo in se zasedel za mizo. Minka mu je prinesla večerjo. Videla je, da mu je glas še mehkejši ko prej in tudi iz oči mu zasije tihablažnost. Vendar je prašala tihablažnost s strahom:

"Ali si bil?"

Tine je prikimal. Slovesna tišina je bila v sobi...

"Tudi pri Mastku sem bil."

"Kako sta opravila? Ali bo počakal?"

"Ne veš še... Pomisli, dolg nam je odpustil... Tudi na njegova vrata je potrkoval."

Minka je sedla poleg Tineta na klop in v očeh so ji zažarele solze kakor biseri...

"Aleluja!... Vstal je..."

Tine je stal pred velikimi vrati in čakal, da pride procesija iz cerkve. Naenkrat ga potreplje zadaj po rami moža roka. Bil je Mastek. Tine se je ozrl in prebledel.

"Tine, ali bi imel čas po vstajenju?"

"Kaj je?"

"Malo bi prišel k meni."

"Ali greš kam drugam?"
"Čas bi imel, pa..."
"K spovedi sem misil..."
Mastek ga je pogledal debelo in se začudil.

"Kaj, ti tudi?... Lepo, no! Le pojdi, le! Ko opraviš, pa se oglašil... Danes jih ne bo mnogo. Veš, pa gotovo!"
"Dobro, pridem!"
"Kaj ima neki?" je premisileval Tine, ko je Mastek odšel zopet nazaj v gručo starih možakarjev. "Če bi imel kaj navadnega, bi bil lahko zdaj povedal... Tudi zadnjicu me je terjal kar na cesti... Kako se je skopuh začudil, ko sem mu povedal svojo prvo pot... Za slabega me ima, pa je sam najbrž slabši... Ne, Mastek, motiš se nad meno!"
"Ali nimam pravice do vstajenja tudi ja?"

Vpognil je koleno. Mimo je šla duhovščina z Najsvetejšim. Koliko časa Tine ni molil, a zdaj je molil z zaupanjem... Stopil je s procesijo in velikonočno veselje mu je zasijalo z obrazom.

Ko je bilo sveto opravilo končano, pa je Tine poklenil k spovednici. Dolga in težka je bila njegova spoved, a opravičen je zapuščal cerkev...

Mraček se je že delal, ko se je Tine napotil k Mastku. S strahom je vstopil. Mastek se mu je smejal, ko je videl njegovo zadrgo.

"Nič ne bo hudega, Tine... Saj veš nekaj si mi še dolzan, pa bi se pobotala."

Tine je vstreljal in začel: "Nekaj imam pri sebi... Vsega ne morem dati, potrpite še! — Velika noč je..."

"O, saj se ne modi; tudi te radi tegi nisem klical. Veš, Tine, doslej sem te odiral... Nisem bil pošten... Tudi do drugih nisem bil, odslej bo drugač..."

Tine je gledal in se čudil. Kaj je prišlo starcu, da tako govori? Ali je morda tudi on vstal?

Starec je nadaljeval:

"Ženo imam in otroke. — Vsi živite v siromaštvu in pomanjkanju pa sem vendar zahteval tolike obresti. Od petdesetih goldinarjev si mi dajal ob mesecu po goldinarju... To ni poštevno, in hudo mi je, če se domislim. Saj mi skoro na obrestih plačal ves dolg. Ce ga je še kaj, ti odpuščam..."

Osupnil je Tine in komaj mu je prisla beseda z jezikom:

"Kaj vam je, oče Mastek?... Hvala vam, hvala! Bog vidi vaše dobro delo in ne bo vas pozabil."

"Kajned, Tine! Vidis, moram tako... Dolžnikom sem delal krivico, greh je vpelj v nebola, in zdaj moram povračevati, da potolažim jezo božjo..."

(Nadaljevanje s 7 strani.)

Vsem članom(icam) K. S. K. J. želim vesele velikonočne praznike, ter ostajam spoštovanjem Vam udani sobrat
ANTON NEMANICH, gl. predsednik K. S. K. J.

IZ URADA I. PODPREDSEDNIKA K. S. K. J.

Tem potom naznjam vsem članom in članicam K. S. K. Jednote, da sem prisiljen se tudi jaz oglasti v glasili K. S. K. Jednote, ker sem slišal, da je več društev, katera se ozirajo na me zaradi protesta kar se tiče zidanja Jednotne hiše in g. predsedniškega delovanja.

Združeni brati in sestre K. S. K. J.! Nič se ne ozirajte name, ker imate pravila Jednotina in se ravnjate po pravilih in sodite po pravilih.

Vsi glavni uradniki K. S. K. Jednote morajo spoloviti pravila Jednotina, in vsi oni uradniki, kateri se pregrešijo zoper pravila Jednotina, se tudi kazujejo po njih.

Nadalje sem tudi slišal, da je več društva, katera mene krivijo, da sem jaz oni dopis iz Pittsburgha pisal pred par tedni. Po pravici vam povem, da mi ni znano, kateri mož iz Pittsburgha je pisal isti dopis in tudi ne želim znati. Samo toliko vam povem, da jaz svoje roke umivam od tega dopisa. Ko budem jaz dopis pisal, budem vedno svoje ime podpisal.

Pozdravljam vse brate in sestre K. S. K. Jednote in ostajam vedno vam udani sobrat
MARK OSTRONICH, I. podpredsednik K. S. K. J.

ZA PIRUHE ČLANOM IN ČLANICAM K. S. K. J.

Zakaj se posmrtnina odstrani K. S. K. Jednote za pokojnimi člani(cami) dedičem ne izplača v najkrajšem času?

To vprašanje me je vedno in vedno mučilo, ter zdelo se mi je potrebno, nekoliko spregovoriti v glasili naše sl. Jednote o tem. In prilika se mi nudi ravnino zdaj, ko se velikonočni prazniki ravnino predurim v vsak(a) katoliški(a) kristjan(a) z veseljem pričakujem dneva, ki se bode zopet praznovati v spomin "Vstajenja Kristusovega". Znano mi je, da vsak(a) katoličan(ka) si privošči kolikor največ mogoče prostega časa za te velepomembne praznike, da tako proslavljajo Odrešenikovo vstajenje. Pri premišljevanju o smrti in vstajenju Vsemogučnega bode tudi marsikateremu prišlo na misel, da tudi nam vsem bode potreba umreti in da bode prišel čas tudi za nas, ki budem, kakor nas uči sv. vera, poklicani k vstajenju.

Pri takem ali jednakem premišljevanju bode porosilo marsikatero oko sl. članov(ic) K. S. K. J. Oče ali mati si bode mislili, kako težko bode zapustiti svoje otroke itd. Sin, hči zopet obratno. Jeden ali drugi zopet, kako težko mu bode zapustiti svoje sorodnike, prijatelje, znance itd. Vendar pa se bode zopet jeden kakor drugi tolazili, misleč si: "Res edina tolazba lahke smrti mi bode to, ker sem zavarovan(a) pri Jednoti. Ko zupastim vse na tem svetu in se preselim v večnost, bodo plakali za menoj moji dragi. Marsikako tužno žalovanje v tem hitrej pozabljenju, ko bodo dediči prejeli malo darilee od K. S. K. J., za katero sem bil zavarovan(a)."

Tako in jednako si bode jeden ali drugi mislili, ali si je mislil. Vendar pa ravno zadnje besede oziroma želje, katere so za vsacega člana(ico) najbolj pomembne, namreč, da se dedičem posmrtnina v najkrajšem času izplača ter tako pomaga v bedi vdovam in sirotam, so se mnogokrat izjavile. V dokaz temu naj navedem slednje:

Ob času mojega nastopa kot tajnik Jednote sem prejel objednem z drugimi stvarmi tudi celoma ali deloma neizplačljivo posmrtnin v znesku \$23.310.00 (beri: triindvajsetsto tristo in deset dolarjev) za celih 30, (beri: trideset) članov in članic, kateri so umrli v času med 22. aprilom 1906 do 31. decem. 1908. Če pomislimo, da posmrtnina dedičem ni bila izplačana za mesece in mesece, nekatera pa tudi več let, gotovo nas obide neke vrste mrzinja. Jeden ali drugi bode zopet rekel: "Kakšen gl. odbor pa je bil pri K. S. K. J.? Zakaj se ni izplačala posmrtnina? To je vzrok gl. uradnikov Jednote" itd.

Vendar pa temu ni tako. Gl. odbor Jednote je pri tem popolnoma nedolzen. Jednota ima vedno pripravljen denar za izplačilo. Kakor hitro so listine pravilno napravljene in poslane na gl. urad Jednote, se tudi posmrtnina brez odlašanja dedičem izplača. Toraj, če ni vzrok odstrani Jednote, da se posmrtnina delčas, ne izplača, kaj naj ga potem iščemo? Odgovor na to vprašanje je zelo lahek in sicer:

Člani(ice) so si sami(e) krivi(e), da se zavarovalnina po njih smrti mesece oziroma leta ne izplača.

Dokaz temu je: Mnogo članov(ic) K. S. K. J. še dandanes ne uvidi, da mora vsak(a) imeti "certifikat" (testamentarno potrdilo) od Jednote, kjer so označeni dediči. Ti certifikati so bili izdani vsacemu članu(ici). Uverjen sem pa, da je veliko članov(ic), kaj jih nimajo, oziroma niso nikdar pri društvu jih zahtevali, ali drugače zopet, da istih dr. uradniki članom(icam) niso vročili in nazadnje so se zgubili, oziroma kam založili, da se jih ne more najti. Mnogo članov(ic) ima certifikat, na katerem je pa zapuščeno možu (ali ženi) polovico, a drugo polovico otrokom. Drugi imajo zopet zapisano: Sorodnikom toliko in toliko, gospodarju, kjer budem mrtve ležal, spet neko gotovo sveto. Tako in jednako napravljenih je veliko in veliko certifikatov.

Ko pa jeden izmed članov(ic) umrje, pošlje društveni odbor z umrliimi listi tak certifikat ali pa pismo, da se je certifikat zgubil, na gl. urad Jednote. Toraj kaj sedaj? Na certifikatu ni označeno ime dedičev, ne kraj bivališča, kje se dediči nahajajo. Ravno tako je v več slučajih, da društveni odbor ne pošlje imena ali starosti otrok, katerim naj se posmrtnina izplača. Na drugi strani zopet ni otrokom postavljen varuh, administrator ali sploh kak zastopnik, pooblaščenec, ki bi zastopal mladoflet dediče, ali dediče v starji domovini.

Velikokrat se pripeti, da umirajoči član(ica) premeni svojo oporočno ravno pred smrтjo. Take listine se navadno pošljajo na gl. urad Jednote, da isti zamore posmrtnino izplača.

Take in jednake zaprake so vzrok, da se posmrtnina dedičem po več mesecih ali leta ne izplača.

Vzrok radi neizplačila ni iskati ravno v gl. uradu Jednote, ter je popolnoma neopravičeno napadanje, obrekovanje in surovо pisanje in nazivljanje gl. uradnikov Jednote vse drugo kakor človeka.

Jednotin blagajnik ima lepo sveto denarja vedno pripravljenega na banku za izplačanje posmrtnine. Če pa hočemo, da se ta denar tudi v resnici hitro izplača, morajo biti tudi potrebeni papirji v redu poslani na gl. urad Jednote, da isti zamore posmrtnino izplačata.

Raditega, kakor receno že v začetku tega pojasnila, naj si vsaki član(ica) odloči v velikonočnih praznikih poleg premišljevanja o vstajenju Kristusa tudi nekaj časa, da prevdari in premisli omenjene točke, tičoče se njega (nje) in Jednote, dedičev in posmrtnine, za katero je zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti.

Uradnikom(cam) podrejenih društev K. S. K. J. pa polagam na sreca ter jih prosim, da vpoštovajo in podvijajo člane(ice) na društvenih sejah slednje:

Posmrtnina se zamore zapustiti po postavi le sorodnikom in nikarom ne "Boarding Bossu" itd. Nobenega dolga se ne more navesti v certifikatu in upnik ne morejo zahtevati ne deloma ne celoma plača v certifikatu označene. Vsak novoprstilni član(ica) mora v svoji prošnji za sprejem v Jednoto nvesti natanco ime ali imena, stanovanja in sorodstvo, katerim hoče, da se izplača njegova zavarovalnina. Ravnotako tudi pršim društvene uradnike(ice), kteri(a) zapušča posmrtnino kolikor toliko mladoletnim otrokom, da obvestijo očeta, oziroma mater, da otrokom se mora postaviti varuh, ter ta postavno postavljeni oskrbnik vzdigne v imenu otrok njim pripadajoče deleže pok. posmrtnine. Vsak tak varuh mora biti imenovan sodniškim potom. Ravno tako je tudi z dediči v starji domovini. Vsi dediči izven mej Združenih držav, Kanade in Meksika morajo imeti pooblaščenca, ki jih zastopa ter sprejme denar iz Jednotne blagajne v njih imenu. V takem slučaju se je treba obrniti direktno na Jednotnega pooblaščenca.

Ce se budem toraj tako ravnali, gotovo ne bode zaostajala posmrtnina neizplačana po leto dni. Upam toraj, da bode vsak član(ica) jemal to v poštev ter upam, da vsaj v bodoče se bode gledalo kolikor največ možno, da se pošle potrebne listine prej ko mogoče na Jednoto, da se tako tudi podpora dedičem prej ko mogoče izplača.

Toliko toraj za piruhe vsem članom in članicam K. S. K. J., kakor tudi vsem skupaj veselo alejmo.

Ostajam spoštovanjem in pozdravom Vam vedno udani sobrat
JOSIP ZALAR, gl. tajnik K. S. K. J.

(Nadaljevanje z 4. strani.)

Ije, ki meri 2360 akrov, in ko bi ga eden sam kupil, bi ga dobil po \$6 aker, ker pa jaz tega ne morem, sem se zmenil s posestniki ali Co., da kos razdeli na kose po 40 akrov in napravi ceste, tako da bo vsaka parcela imela svojo cesto. In Co. piše, da je to že storjeno, in jaz sem že kupil en kos in več jih je že v kupcijski zvezdi, da so pisali po "Deed" in "Abstract", ker tu ni potreba prej nič plačati, da dobim papirje, kakor sem že omenil v zadnjem dopisu. Upam tudi, da tu ni nobenega agenta, jaz sem samo Co. obljubil, da hočem toliko ljudi skupaj spraviti, da se bo ta kos kupil, ker jaz sem tudi z drugimi narodi lahko gotov, te na drobno prodaja po \$7 aker za

cash in po \$8 na obroke, ker drugače stane od agentov od \$15 do \$25 aker tam. Vsak kupi sam naravnost od Co. in jaz dam samo pojasmila, kako se ravnat, da ne bo goljufan. Tudi ne spravljam nobenega naravnost tja, kjer se jaz hočem naseliti. Uverjeni pa boste, da jaz si bom prizadeval, da se bo vse potrebno naredilo: mlekarna, "caning factori", zaga ali mashišop, to je meni igrača za napraviti, samo da deňnarja nimam. Ako nas pa več v Co. gre, ko bomo tam, bom pa jaz delal, in drugi bodo delničarji z menoj, ako bodo rajši sami razpečaval svoje pridelke; ce pa ptujoče bolj spoštujejo, da je kateri poklicnik A. S. in star ud naše K. S. K. Jednote, jaz sem dobro premisil to stvar in sem prišel do zaključka, da Jednotin odbor pravilno dela, da katero delo po pravici zaslubi večno pohvalo. Živil!

Dne 28. marca so imela steeltonsko društvo, spadajoča h. K. S. K. Jednote, svojo skupno sejo in so zaključila, da pošlo je protest na K. S. K. Jednote. Ne maram reči, koliko je bilo na ti sezdri z sanjarija.

Odobravam zelo dopis od gosp. J. Česnika v št. 16. A. S. Tudi moj predlog je že bil tak in še enkrat predlog A. S., naj se potrdi in začne izdajati list "Slovenski ameriški gospodar", ker tu bi se pisalo tudi dosti za tiste, ki žive po mestih, kako se vzgajajo različne zdravilne rastline in druga žlahtna zelišča, ki malo prostora potrebujejo; potem umna sadjereja, živinoreja in vzgoja v dobički perutnine. Pisalo bi se tudi o posameznih državah, kaj kje naj boljše raste in kaj da največ dobička, kakor se že to piše po nemških in angleških farmarskih časopisih. V take časopise tudi trgovci v tovarnari najraje dajo svoje oglase in tako dobi uredništvo veliko denarja tem potom, da list lahko po ceni izdaja. Vsak paten človek mora spredeti, da po majnah in tovarnah se čimdalje manj zasluži in živež je pa čimdalje bolj drag.

Kdor ima kaj pojma o tehniki, tudi lahko ve, da novi stroji in elektrika zelo škodujejo delavcem, tako da će se prav tovarne množe, se vseeno potrebuje čimdalje manj delavcev in tudi premoga se čimdalje manj potrebuje, ker vodopadi in sploh vodenila sila na večjih riverjih goni električne dynamike, ki delajo moč na druge motorje, ki zoperonijo vsakovrstne delavske stroje. Tudi za šmelcanje rude so že električni potrabilci, tako kot aluminij se šmelca z elektriko, kar s premogom ni mogoče; tudi za vse druge rude so že lahko potrabilci v prišel bo še čas, kjer sedaj 10 ali 20 delavcev dela, bo lahko eden pazil na stroje, ki bodo več napravili kot ti delavci sedaj. Betrite, kaj se je vse napredovalo v 19tem stoletju, posebno pa zadnji čas glede tehnik in kemije hitro naprej. Ali previdite, da iz vsega tega ima tudi farmer dobiček, ker on lahko bolj posenci kupi svoje orodje, ki ga največ potrebuje; on lažje proda svoje pridelke, ker lažje morajo vendar le jesti, in navaden delavec ima pa vedno več skode in prišel bo čas in je skoro sedaj tu, da bodo kapitalisti lahko se norčevali z delavcem in mu dali kar bo njim ljubo.

Drugače bi pa bilo, ko bi ljudje bolj se ogibali tovarn in majn; tedaj bi kapitalisti težje dobili delavcev in tisti, ki bili vposleni pri industrijah, bi več zaslužili. Seveda, naš narod ne pride ravno v poštev, ali če bo tako šlo naprej, da vsak novodošlec bo iskal dela le v tovarnah in drugi, ki so že deluje, se tudi ne bodo brigali za boljšo bodočnost, bodo nazadnje čet nekaj let vsi prosti delavci Slovenci in Grki in nekaj Italijanov, ker Poljaki, Čehi, Rusi, Angleži in Nemci se vedno v večjem številu selijo na farme. Slovenci nismo, da smo bolj izobraženi kot goriomjenjeni trije slovanski narodi, pa se zelo motimo. Vsak drug slovenski narod bolj skup drži kot mi. Prinaša je pa vedno nevožljivost in prepir. Ako si kateri od nas malo pomaga, že se govori: "Nič ga ne podpirajo, naj dela s kramponi tako kot mi." Povem Vam pa, da če bomo vedno takrat delali, potem bomo najbolj nazadnjaški narod in molzli nas bodo drugi narodi in izkorisci, kakor so že storili in še delajo v starem kraju že stotletja z našimi rojaki. In kedor se bo zavedal sedanjega časa, bo obrnil hrbet svojemu narodu in zatajil svojo narodnost, kar se že tudi sedaj godi. Prepričani boste, da vse to je moje država, zato ne bodo znano, ker imel sem priliko spoznavati več narodov, kakor Nemce, Italijane, Čehe, Srbe, Ogre in Angleži, prišli sem se njih jeziku in našav.

Naš narod je v temu vreden, da se vstavlja v temu društvu in počakajo, da tudi mi tukajšnji Slovenci nismo zadnji, ker v slogi je moč. Toraj na noge, Slovenci!

Kako so Slovenci vneti za narod, se tako v začetku pokazalo v lepem številu članov; kar je jeko lepo, da se zavedajo za svoj narod. Upamo pa, da jih bo še več pristopilo k društvu; ker kako lepo je, ako se Slovenci v lepih skupinah bratsko in složno vadijo v televadbi in potem skupno nastopajo. Kaj je vendar lepo, nego to? Toraj Slovenci pristopite k temu društvu in počakajte, da tudi mi tukajšnji Slovenci nismo zadnji, ker v slogi je moč. Toraj na noge, Slovenci!

Pozdrav vsem Slovencom širom Amerike. Tebi, A. S., pa želim mnogo naročnikov in predplačnikov.

Martin Krašović,
Slov. farman pri Steeltonu.

Waukegan, Ill., 30. marca. — Dne 14. februarja smo ustanovili tukajšnji Slovenci "Podporno društvo Slovenski Sokol". Odborniki: Predsednik Anton Steblaj; podpredsednik Jožef Selan; I. tajnik Alois Grebenc; II. tajnik Anton Zeleznik; blagajnik Frank Bellec; zastopnik Frank Gosar. Nadzorniki: John Sojer, Frank Kranc in John Homovec. Porotni odbor: Jožef Mikus, Math. Ogrin in John Delo.

Kako so Slovenci vneti za narod, se tako v začetku pokazalo v lepem številu članov; kar je jeko lepo, da se zavedajo za svoj narod. Upamo pa, da jih bo še več pristopilo k društvu; ker kako lepo je, ako se Slovenci v lepih skupinah bratsko in složno vadijo v televadbi in potem skupno nastopajo. Kaj je vendar lepo, nego to? Toraj Slovenci pristopite k temu društvu in počakajte, da tudi mi tukajšnji Slovenci nismo zadnji, ker v slogi je moč. Toraj na noge, Slovenci!

Kadar kateri rojak izbere zemljišče, bodisi loto ali farmo, naj da are od 10 dol. do 25 dol. in za loto naj zahteva "Articles of Agreement for Warranty Deed". Če pa kupiš farmo, zahtevaj "Land Contract". In predno da drugi priplačo, ti mora lastnik dotičnega zemljišča dati "Abstract of Title" od zemljišča, kateri si kupil. Ta "Abstract" pa nesi pregled loterje, ker le loterje so učeni o postavi. "Notary public" ni množen za pregledavati "Abstract". Le loterje ti more to stvar natanco pregledati. Javni notarji so tudi ženske in sploh vsak je lahko "notary public", če le zna angleški pisati in čitati, in pa mora imeti dovolj podpisov na prošnji za notarstvo. Rojak Math. Gaishek piše, da mora nekak "Guaranteed Deed" biti prej rekordan kot lastnik zemlje dobi v svoje roke denar za zemljiščo. Nobeden na svetu ne bo tega pustil narediti. "Waranty Deed" se izroči, kadar se denar dobi v roke. Ako se taka pisma delajo in pošlejo na banke, bankir ti ne izroči "deed", če ti ne daš deňnarja; in še potem ga mora "deed" tisti ki kupi zemljo poslati na "Record office", in to v county kateri je zemlja. Le tano se mora dati taka pisma rekordati. Da bi eden kar sel na "court house" vprašat "deed-rekorderja", čigava da je zemlja, to ni mogoče, ker morajo biti pregledane vse knjige poprej ko se more reči, da je "title" dober. Lahko eden lastnik zeml

**IMENIK PODREJENIH DRUŠTEV
KRANJSKO-SLOVENSKE
KATOLIŠKE JEDNOTE.**

1. Društvo sv. Štefana, Chicago, Ill. Predsednik: Max Omerzelj, 237 Grand Ave.; tajnik: Frank Gril, 103 W. 23d St.; delegat: Martin Lavič, 825 W. 22d St. Mesečna seja vsako prvo nedeljo.

2. Društvo sv. Jožefa, Joliet, Ill. Predsednik: Anton Fric, 1216 Hickory St.; tajnik: Mih. Uršič, 115 Indiana St.; delegat: Ant. Glavan, 1119 Broadway. Mesečna seja vsako prvo nedeljo.

3. Društvo Vitezov sv. Jurija, Joliet, Ill. Predsednik: John N. Pescertz, 1506 Centre St.; tajnik: Jos. Panian, 1001 N. Chicago St.; delegat: Math Nemanich, 1005 N. Chicago St. Mesečna seja vsako drugo nedeljo v mesecu.

4. Društvo sv. Barbare, Hibbing, Minn. Predsednik: Tomaz Vever, 305 3rd Ave.; tajnik: Ant. Kramar, 216 3rd Ave.; delegat: Peter Stark, Rebrod St. Mesečna seja vsako prvo nedeljo v mesecu ob 10. uru.

5. Društvo sv. Jožefa, Pittsburgh, Pa. Predsednik: John Bojan, 571 Butler St.; tajnik: Franc Grigorčič, 634 Butler St.; tajnik: Franc Grigorčič, 339 Webster St.; delegat: Frank Boštjančič, 201-57 Butler St. Mesečna seja vsako zadnjo nedeljo.

6. Društvo sv. Nikolaja, Steelton, Pa. Predsednik: John Žlogar, 234 Frederick St.; tajnik: Ivan Boben, 523 So. Front St.; delegat: Mike Matjašič, 558 S. 3rd St. Mesečna seja vsak tretji ponedeljak.

7. Društvo sv. Alojzija, Steelton, Pa. Predsednik: Mark Kofalt, 848 S. 2nd St.; tajnik: Anton Hren, 229 So. Front St.; delegat: Jurij Marentič, 128 Frederick St. Mesečna seja vsaki trečti četrtek.

8. Društvo sv. Cirila in Metoda, Tower, Minn. Predsednik: Geo. Nemanich, Box 1230; tajnik: John Lovšin, Box 1230; delegat: Janez Tekavc, Box 1230. Vsi v Soudan, Minn. Mesečna seja se vrši četrti nedeljo.

9. Društvo sv. Družine, La Salle, Ill. Predsednik: Jos. Debevec, 327 So. Harpe St.; tajnik: Chas. Okleščan, 1043 - 2th St.; delegat: Ivan Klemenčič, 1016 Main St. Seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu.

10. Društvo sv. Jožefa, Pueblo, Colo. Predsednik: Ivan Snedec, cor. B and Palen St.; tajnik: Math Novak, 300 Spring St.; delegat: Jurij Thomas, 904 E. B St. Mesečna seja vsakega 14. dne v mesecu.

11. Društvo sv. Cirila in Metoda, Joliet, Ill. Predsednik: John Gregorčič, 1222 Broadway; tajnik: Matevž Bučar, 706 N. Broadway; delegat: Mart. Kambič, 1204 Cora St. Mesečna seja vsako tretjo nedeljo v mesecu.

12. Društvo sv. Roka, Clinton, Ia. Predsednik: John Stefančič, 608 Pearl St.; tajnik in delegat: John Tancik, 609 Pearl St., Lyons, Iowa. Redne seje se vrše vsako tretjo nedeljo.

13. Društvo sv. Janeza Krst., Aurora, Ill. Predsednik: Mart. Zelenček, Box 262; tajnik: Andrej Žakelj, 356 S. River St.; delegat: Alfonz Kessler, 231 Middle Ave. Mesečne seje vsako prvo soboto ob 8. uri zvečer.

14. Društvo sv. Jožefa, Forest City, Pa. Predsednik: Andrej Oražem, Susquehanna St.; tajnik: Chas. Zalar, Box 547; delegat: Rev. Jos. Tomšič, Box 11. Mesečna seja vsako drugo nedeljo.

15. Društvo sv. Janeza Krst., Brawabik, Minn. Predsednik: Mat. Tomec, Box 150; tajnik: Jos. Grahek, Box 547; delegat: Peter Osterman, 119 So. Grant St. Seje se vrše prvi in tretji četrtek v mesecu.

16. Društvo sv. Roka, Allegheny, Pa. Predsednik: Geo. Flajnik, 4625 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.; tajnik: Nick Kolopoc, 1 Peach Alley, Allegheny, Pa.; delegat: Ivan Arch, 79 High St. Seja vsako tretjo nedeljo.

17. Društvo sv. Jožefa, Virginia, Minn. Predsednik in delegat: Frank Trampus, Box 306; tajnik: Math Kostainšek, Box 306, Virginia, Minn. Mesečna seja vsako drugo nedeljo.

18. Društvo sv. Janeza Krst., Butte, Mont. Predsednik: Nik. Požek, 268 E. Park St.; tajnik: J. Malerich, 1260 Talbot St.; delegat: Peter Osterman, 119 So. Grant St. Seje se vrše prvi in tretji četrtek v mesecu.

19. Društvo sv. Roka, Allegheny, Pa. Predsednik: Ivan Hribenik, 4625 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.; tajnik: Nick Kolopoc, 1 Peach Alley, Allegheny, Pa.; delegat: Ivan Arch, 79 High St. Seja vsako tretjo nedeljo.

20. Društvo sv. Janeza Krst., Ironwood, Mich. Predsednik: Peter Mukavec, 207 East Bundy St.; tajnik: Jos. P. Movrin, 132 Luxmore St.; delegat: Paul Mukavec, 207 E. Bundy St. Mesečna seja vsako tretjo nedeljo.

21. Društvo sv. Janeza Krst., Federal, Pa. Predsednik: Frank Petrovčič, Box 267; tajnik: John Demšar, Box 237; delegat: John Pavčar, Box 82. Vsi v Beldine, Pa. Mesečna seja vsako drugo nedeljo v mesecu.

22. Društvo sv. Janeza Krst., Ironwood, Mich. Predsednik: Peter Mukavec, 207 East Bundy St.; tajnik: Jos. P. Movrin, 132 Luxmore St.; delegat: Paul Mukavec, 207 E. Bundy St. Mesečna seja vsako prvo nedeljo.

23. Društvo sv. Barbare, Bridgeport, Ohio. Predsednik: Frank Spender, Box 235; tajnik: Mih. Hočevar, R. F. D. No. 44%; delegat: And. Hočevar, R. F. D. No. 78%. Mesečna seja vsako drugo nedeljo.

24. Društvo sv. Barbare, Blocton, Ala. Predsednik: Frank Dremelj, Box 382; tajnik in delegat: Frank Keržič, Box 33, Piper, Ala. Seja vsako drugo nedeljo.

25. Društvo sv. Vida, Cleveland, O. Predsednik: John Grindin, 601 St. Clair Ave. Mesečna seja vsako prvo nedeljo.

26. Društvo sv. Franciška, Sal. Joliet, Ill. Predsednik: Peter Rožič, 512 Lime St.; tajnik: Mihal Wardjan, 903 N. Scott St.; delegat: Mart. Težak, 1201 N. Hickory St. Mesečna seja vsako prvo nedeljo.

27. Društvo sv. Petre, Calumet, Mich. Predsednik: Ivan Gazzola, Laurium, Mich.; tajnik in delegat: Paul Špela, 210 5th St. Mesečna seja vsako drugo nedeljo.

28. Društvo sv. Franciška, Sal. Joliet, Ill. Predsednik: Peter Rožič, 512 Lime St.; tajnik: Mihal Wardjan, 903 N. Scott St.; delegat: Mart. Težak, 1201 N. Hickory St. Mesečna seja vsako prvo nedeljo.

29. Društvo sv. Barbare, Bridgeport, Ohio. Predsednik: Frank Spender, Box 235; tajnik: Mih. Hočevar, R. F. D. No. 44%; delegat: And. Hočevar, R. F. D. No. 78%. Mesečna seja vsako drugo nedeljo.

30. Društvo sv. Petre, Calumet, Mich. Predsednik: Ivan Gazzola, Laurium, Mich.; tajnik in delegat: Paul Špela, 210 5th St. Mesečna seja vsako drugo nedeljo.

31. Društvo sv. Petre, Calumet, Mich. Predsednik: Ivan Gazzola, Laurium, Mich.; tajnik in delegat: Paul Špela, 210 5th St. Mesečna seja vsako drugo nedeljo.

32. Društvo sv. Franciška, Sal. Joliet, Ill. Predsednik: Frank Spender, Box 235; tajnik: Mihal Wardjan, 903 N. Scott St.; delegat: Mart. Težak, 1201 N. Hickory St. Mesečna seja vsako prvo nedeljo.

33. Društvo sv. Petre, Calumet, Mich. Predsednik: Nikolaj Satovšek, 5121 Dresden Alley; tajnik: Anton Mišica, 5129 Dresden Alley; delegat: Ivan Balkovec, 5129 Dresden Alley. Mesečna seja vsako prvo nedeljo.

34. Društvo sv. Petre in Pavla, Kansas City, Kans. Predsednik: Ivan Krestic, 613 Sundusky Ave.; tajnik: M. Majerle, 413 5th St.; delegat: Peter

Majerle, 319 Barnet Ave. Mesečna seja vsako prvo nedeljo.

35. Društvo sv. Jožefa, Riggs, Ia. Predsednik: Jakob Butala, Delmar Junction R. R. No. 2; tajnik: Jos. Lukežič, Browns, Iowa; delegat: John Skala. Seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu.

36. Društvo sv. Barbare, Hibbing, Minn. Predsednik: Tomaz Vever, 305 3rd Ave.; tajnik: Ant. Kramar, 216 3rd Ave.; delegat: Peter Stark, Rebrod St. Mesečna seja vsako prvo nedeljo v mesecu ob 10. uru.

37. Društvo sv. Jožefa, Pittsburgh, Pa. Predsednik: John Bojan, 571 Butler St.; tajnik: Franc Grigorčič, 634 Butler St.; tajnik: Franc Grigorčič, 339 Webster St.; delegat: Frank Boštjančič, 201-57 Butler St. Mesečna seja vsako zadnjo nedeljo.

38. Društvo sv. Barbare, Steelton, Pa. Predsednik: Mark Kofalt, 848 S. 2nd St.; tajnik: Anton Hren, 229 So. Front St.; delegat: Jurij Marentič, 128 Frederick St. Mesečna seja vsaki trečti četrtek.

39. Društvo sv. Cirila in Metoda, Tower, Minn. Predsednik: Geo. Nemanich, Box 1230; tajnik: John Lovšin, 229 So. Front St.; delegat: Janez Tekavc, Box 1230. Vsi v Soudan, Minn. Mesečna seja se vrši četrti nedeljo.

40. Društvo sv. Barbare, Steelton, Pa. Predsednik: Tomaz Vever, 305 3rd Ave.; tajnik: Ant. Kramar, 216 3rd Ave.; delegat: Peter Stark, Rebrod St. Mesečna seja vsako prvo nedeljo v mesecu ob 10. uru.

41. Društvo sv. Jožefa, Pittsburgh, Pa. Predsednik: John Bojan, 571 Butler St.; tajnik: Franc Grigorčič, 634 Butler St.; tajnik: Franc Grigorčič, 339 Webster St.; delegat: Frank Boštjančič, 201-57 Butler St. Mesečna seja vsako zadnjo nedeljo.

42. Društvo sv. Barbare, Steelton, Pa. Predsednik: Tomaz Vever, 305 3rd Ave.; tajnik: Ant. Kramar, 216 3rd Ave.; delegat: Peter Stark, Rebrod St. Mesečna seja vsako prvo nedeljo v mesecu ob 10. uru.

43. Društvo sv. Cirila in Metoda, Tower, Minn. Predsednik: Geo. Nemanich, Box 1230; tajnik: John Lovšin, 229 So. Front St.; delegat: Janez Tekavc, Box 1230. Vsi v Soudan, Minn. Mesečna seja se vrši četrti nedeljo.

44. Društvo Vitezov sv. Florijana, So. Chicago, Ill. Predsednik: Matija Pirnat, 168 - 95th St.; tajnik: Math Cernetič, 9384 Kreiter Ave.; delegat: Anton Skala, 9627 Ave. M. Mesečna seja vsako prvo nedeljo v mesecu.

45. Društvo sv. Cirila in Metoda, East Helena, Mont. Predsednik: Jos. Lozar, Box 32; tajnik: Martin Ovnčík, 295 Butler St.; tajnik: Jos. Veržuh, 149 3rd Ave.; delegat: Nick Veržuh. Seja vsakega 14 in 18 dne.

46. Društvo sv. Franciška Seraf, New York, N. Y. Predsednik: Joseph Rems, 319 - 90th St.; tajnik: Michael Zobec, 416 E. 9th St.; delegat: Jos. Stern, 424 E. 9th St. Mesečna seja vsako prvo nedeljo v mesecu.

47. Društvo sv. Antonia Pad., Goff, Pa. Predsednik: Aleš Demšar, Box 94, Crabit, Pa.; tajnik: John Tóme, 94; delegat: Franc Ogrin, New Alexandria, Pa. Mesečna seja vsako prvo nedeljo v mesecu.

48. Društvo sv. Antonia Pad., Ely, Minn. Predsednik: Ivan Zupančič; tajnik: Jos. Pačar, Box 385; delegat: Mathurin L. Brozich. Mesečna seja vsako prvo nedeljo v mesecu.

49. Društvo sv. Jurija, Tolica, Ill. Predsednik: Lukas Rački, Box 319; tajnik: Jacob Cesar, Box 328; delegat: Stefan Polič, Box 280. Mesečna seja prvo nedeljo po 15. dnevnu vsakega meseca.

50. Društvo sv. Jurija, Tolica, Ill. Predsednik: Lukas Rački, Box 319; tajnik: John Vukšinič, 1317 Trumbull Ave.; delegat: Martin Nemanich, 813 W. 22d St. Mesečna seja vsako četrti nedeljo v mesecu.

51. Društvo sv. Petra in Pavla, New York, N. Y. Predsednik: Anton Podgornik, 515 Smith St.; tajnik: Marko Ostrnič, 92 Villa St. Mesečna seja vsako drugo nedeljo.

52. Društvo sv. Alojzija, Chicago, Ill. Predsednik: Franc Kozjek, 127 W. 23d St.; tajnik: John Vukšinič, 1317 Trumbull Ave.; delegat: Martin Nemanich, 813 W. 22d St. Mesečna seja vsako četrti nedeljo v mesecu.

53. Društvo sv. Alojzija, Indianaapolis, Ind. Predsednik: Ivan Hribenik, 4834 Plum Alley; tajnik: Ivan Matelič, 740 Warman Ave.; delegat: Jakob Strgar, 736 Warman Ave. Mesečna seja vsako prvo nedeljo.

54. Društvo sv. Alojzija, Waukegan, Ill. Predsednik: Franc Barle, 1424 McAlister Ave.; tajnik: Peter Srnovšnik, 2426 McAlister Ave.; delegat: Fr. Opeka, Box 257. Mesečna seja vsako tretjo nedeljo.

55. Društvo sv. Alojzija, Indianapolis, Ind. Predsednik: Marija Jorga, 711 Warman Ave.; tajnik: Ivan Matelič, 740 Warman Ave.; delegat: Jakob Strgar, 736 Warman Ave. Mesečna seja vsako prvo nedeljo.

56. Društvo sv. Alojzija, Indianapolis, Ind. Predsednik: Marija Jorga, 711 Warman Ave.; tajnik: Ivan Matelič, 740 Warman Ave.; delegat: Jakob Strgar, 736 Warman Ave. Mesečna seja vsako prvo nedeljo.

57. Društvo sv. Alojzija, Indianapolis, Ind. Predsednik: Marija Jorga, 711 Warman Ave.; tajnik: Ivan Matelič, 740 Warman Ave.; delegat: Jakob Strgar, 736 Warman Ave. Mesečna seja vsako prvo nedeljo.

58. Društvo sv. Alojzija, Indianapolis, Ind. Predsednik: Marija Jorga, 711 Warman Ave.; tajnik: Ivan Matelič, 740 Warman Ave.; delegat: Jakob Strgar, 736 Warman Ave. Mesečna seja vsako prvo nedeljo.

59. Društvo sv. Cirila in Metoda, Eveleth, Minn. Predsednik: Martin Suke, Box 626; tajnik: Jakob Osolt, Box N.; delegat: Ant. Račul, Sparta, Minn. Mesečna seja vsako drugo nedeljo.

60. Društvo sv. Janeza Krst., Waconia, Ill. Predsednik: Jos. Brance, Box 204; tajnik: Ivan Hartel, Box 76; delegat: Martin Pirman, Box 62. Mesečna seja je v šolski dvorani prvo nedeljo v mesecu.

61. Društvo sv. Janeza Krst., Waconia, Ill. Predsednik: Jos. Brance, Box 204; tajnik: Ivan Hartel, Box 76; delegat: Martin Pirman, Box 62. Mesečna seja je vsako zadnjo nedeljo v mesecu.

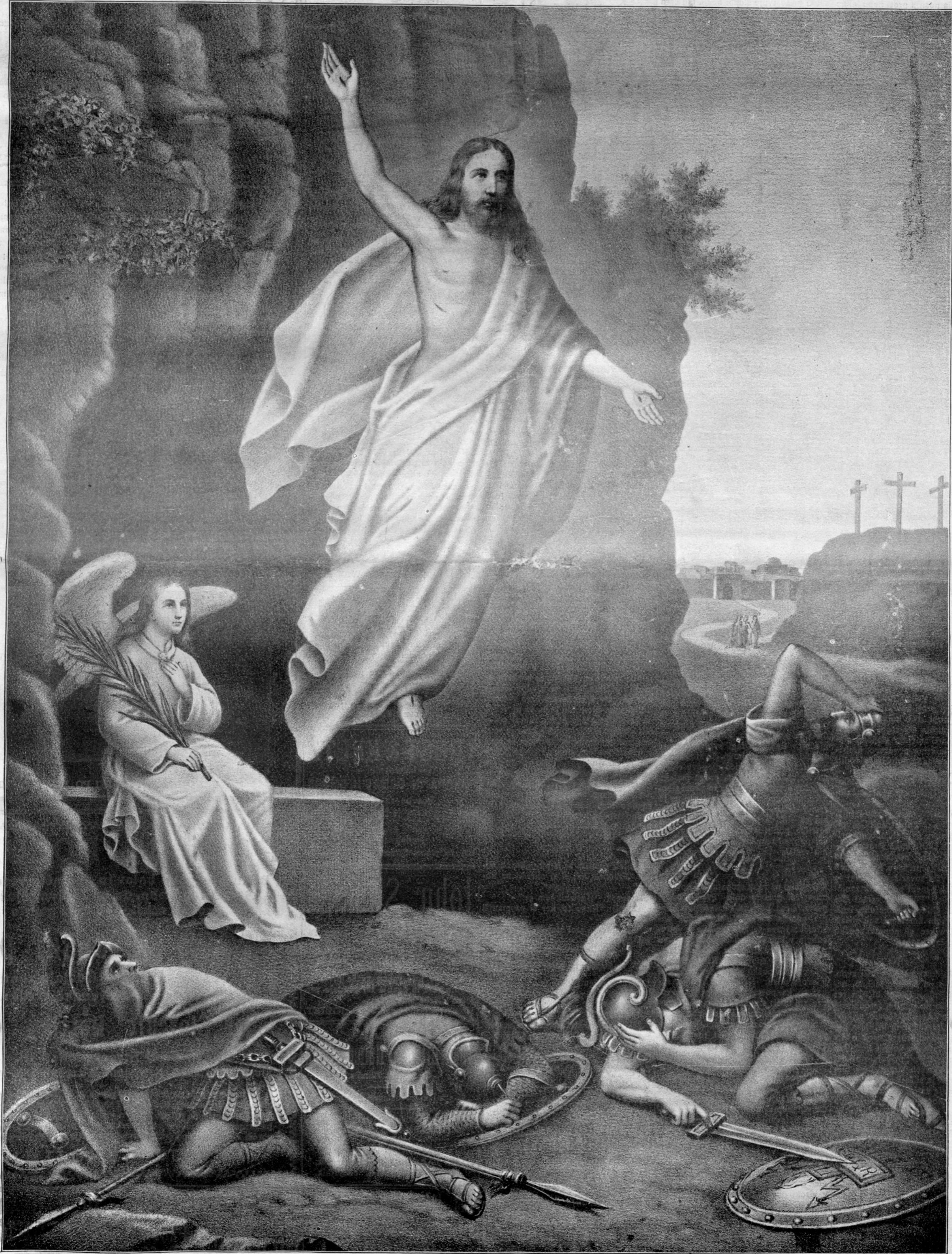
62. Društvo sv. Barbare, Rockford, Ill. Predsednik: Frank Spender, Box 235; tajnik: Mihal Hočevar, R. F. D. No. 44%; delegat: And. Hočevar, R. F. D. No. 78%. Mesečna seja vsako drugo nedeljo.

63. Društvo sv. Barbare, Rockford, Ill. Predsednik: Frank Spender, Box 235; tajnik: Mihal Hočevar, R. F. D. No. 44%; delegat: And. Hočevar, R. F. D. No. 78%. Mesečna seja vsako drugo nedeljo.

64. Društvo sv. Barbare, Rockford, Ill. Predsednik: Frank Spender, Box 235; tajnik: Mihal Hočevar, R. F. D. No. 44%; delegat: And. Hočevar, R. F. D. No. 78%. Mesečna seja vsako drugo nedeljo.

AMERIKANSKI SLOVENEC

Velikanoč 1909

VSTAL JE, KAKOR JE REKEL --- ALELUJA!

V Veliki noči.

Rusko spisal V. Korolenko. — Preložil F. K.

Dogodilo se je na Veliko soboto leta 1888. Večerne sence se razgrinjajo nad tihem zemljom, ki se, ogretni podnevi od vzbujajočega se pomladnega solnca, že pričenja zavedati bližajoče se pomladni ter diha sedaj veselje in prostiere, dasi jo ponoči odhajača zima še vedno zagrinja v nočne mrazove. Kakor oblačna kadila pošilja proti nebu lahne megle, ki se srebrno bleše v svetlobi kajoči luči zvezdnega neba. Tajinstven mir vlada okoli.

Malo gubernijsko mestece N. je zapljenjeno v globok mir, osenčujejo ga mokromrzle megle. Molče pričakuje trenutka, ko bo z visokih lin zadonel prvi udarec. A ta tihota ni zaspanot, kajti v temnih sencah praznih in tihih ulic je nekaj kakor težko pričakovanje. Od časa do časa prihiti mimo kak zakasneli delavec, ki ga je bližajoči se praznik skoro dobil pri delu, tu pat primridrži mimo z glasnim ropotom kak voz — in zopet vlađa tajstvena tišina. Vse življenje se je umaknilo z ulic v tih prostore ponosnih palac v revnih koč. Nad vso zemljo je zavel dih pomlajenja in svežega življenja.

Mesec še ni vzsel in mesto se skrije v senco bližnjega grića, na katerem se dviga temno, nepriznato poslopje. Visoki, temni zidovi se v skrivnostnih črtah ločijo od svetlega nebesnega ožadja, starodavna vrata so nevidna in štirje stolpi se kakor strahovi dvigajo v oblake.

Tu zadoni z visokega zvonika glavne cerkve prvi udarec ter plove naprej v globoku nočno tišino, sledi mu drugi, tretji, in kmalu odgovarjajo zvonovi z vseh drugih zvonikov, glasovi se združujejo v harmonično celoto, melodično se stavlajo v veličastne akorde, vedno bolj naraščajo ter se dvigajo proti nebesnemu svodu. Tudi iz temne stavbe na vrhu grića se pojavi slab, medel glas, ki se poizkuša dvigniti v višino, kakor njegovi bratje ter z njimi skupaj zapeti pesem veselja in milosti; a zaman — izmučen in tresč se pade na zemljo ter se tiko izgubi v zračnem morju.

Potihnili so glasovi zvonov in se že davno izgubili na višavah, toda v zraku doni in brni nekaj, kakor brnenje skrite, nevidne strune. Nikjer ni videti luči, razsvetljena so le cerkevna okna. Zemlja se pripravlja, da sprejemé vse miru in milosti.

Glasno škrpaje se odpre temna vrata starega poslopja. Rožljeje z orozjem prikoraka na prosto oddelek vojakov, ki gredo na stražo. Iz njihove vrste stopi trdni korak naprej, povojnik in četa koraka naprej, zavita v temo, okrog zidu ter izgine v daljavi. Prejšnji stražnik stopi v vrsto, namestu njega pa stopi naprej mlad noviček.

Nekam nerodno kretanje vojakova kaže, da je kmečki sin in mladi njegov obraz je obličeju novince, ki sprejema prvikrat na se veliko odgovornost. Obraz obrnjen proti zidu, dene na ramo puško, stopi dva koraka naprej, napravi pol obrata ter stopi na stran stražnika. Z mehaničnim glasom, glavo nekoliko na stran povešeno, preberi povojnik navadna določila. "Hoditi sem in tja — paziti — ne zaspiti — ne zatisniti očesa!" Novinec pa posluša napeto in njegove oči gledajo žalostno v črno noč.

"Si li razumel?" vpraša poddesetnik. "Na povlej!" — "Torej pazi!" zavpije strogo, potem pa dobrohotno pristavi: "Menda se ne bojni strahov?" — "Ne", odvrne mladi novinec, "a tako skrivnostno mi je pri srcu." Tih smeh se začuje iz vrst tovaršev. "Tukaj je materin sinček", meni povojnik zaničljivo in zapove: "Puške na rame! Desno! Stopaj!" Oddelek odkoraka, izgine za voglimi in kmalu ni več slišati korakov. Novinec si popravi puško ter prične počasi stopati.

Ko je zadnjikrat udaril v hiši zvon, se je vzbudilo po ječah posebno, ne-navadno življenje. Kakor bi bila res stopila svoboda na zemljo, se odpirajo vrata celic in iz njih njihovi stanovalci v dolgih, sivih krilih, s pomembnimi znaki na hrbetu, urejajo se v pare ter korakajo po dolgih hodnikih v razsvetljeno cerkev; prihajajo od desne in leve, od vseh strani, in v tem ototnem šumu je slišati rožljanje oržja in ropotanje verig. Ta reka bledih ljudi se pri vstopu v cerkev razlije po sedi; tudi tu so na oknih železna omrežja.

Sedaj so ječe prazne. Le v celicah, v stolpih, kjer so zaprti jetniki vsak sam za se, korakajo njihovi stanovalci nevoljno gori in dol, tupatam obstoje pri vratih, se pripogibajo, da bi vješ posamezne glasove petja, ki doni moč.

V eni celici leži bolnik ter se premetava po trdem svojem ležišču. V tem trenutku, ko so peljali kaznjence na vredno delovanje, ki ga neprenehoma spremlja v negotovost ter tako počasno veže neprisiljeno kmečko naravo v prisilni opici, v vezi discipline in stroge službe.

Sedaj pa je prepuščen sam sebi. Pogled na pusto poljano in šuštenje vetrov v visoki pustinjski travi ga vspava in pred njegovimi očmi vstajajo podobe pihlja čez njegovo vas, cerkev žari v samih lučih in nad cerkvijo majno smrekovo častitljive vrhove.

Od časa do časa se spomni pase, se vzbudi iz polnsa in plave njegove oči blodijo vprašajoč okrog: "Kaj je to? Kaj pomenja to polje, tu puška, ta zid? Zakaj stojim tukaj?" En čas se spomni na resničnost, toda enakomerno šumenje vetrov mu zopet prinese pred nje govo dušo take sanje, naslonjenega na puško se zopet polasti polsen...

in suhe uštice se le težko gibljejo. "Jutri ga prenesete v bolnico!" odreditev pažnik in zapusti zaduhlo celico, kjer ostane varuh. Ta pazljivo pogleda bolnika in pravi majajo z glavo: "Ah, ti potepuh, si se že dosti potepal okrog v svojem življenju!" Preprican, da mu ni treba varovati nikogar več, odide k zaprtim cerkevni vratam, da vsaj od zunanj prisostvuje službi božji. Od časa do časa se skloni k tloru, ki jih poljuje.

V tih, prazni celici pa je slišati le bolnikovne bolne fantazije. Še preprosto, krepak in močan mož je to. V svoji domišljiji preživi še enkrat vso svojo preteklost, in na njegovem obrazu se zrealno notranje boli, ki jih je pretrpel. Usoda ga je metal sem in tja, kakor igraco. Prepovatal je na tisoče vrst, preko globokih dolin v visokih gorah, prestal je na tisoče nevarnosti, trpel vročno in mraz, lakoto in žejo; gonilo ga je le domotožje, ne-premagljivo koprenje, da bi zopet viden svojo domačo vas, v bolečinah ga je tešilo upanje, da bi preživel med svojimi vsaj en mesec, en teden, da le en dan, da bi bil doma, bil domači med domačimi. Potem naj pa pride kar hoče, naj bi potem moral tudi še enkrat prepovat vzdolno pot nazaj v sibirski rudnike. Komaj sto vrst od cilja najbolj vročih želja in upov so ga prijeti v vrgli v to ječo.

Naenkrat se izpremene ojstre poteze na bolnikovem obrazu, njegove prsi se dvigajo, vesele misli, prijetne podobe se vrste v njegovi glavi.

Sliši šumeti gozd; pozna to šumenje, to lahno milo šumenje, ki doni na njegovo uho kakor tiko petje. Razume govorico gozda in njegovih dreves. Tu je krasna smreka, katere zeleni vrh se zible visoko gori v oblakih, tu tiko šepeta jekle, pisana drevesa ter giblje gibčne svoje veje in boječe prepečo peresa trepetlike. Prosti ptički se ziblejo v zraku in veselo prepevajo svoje pesem, potoček poskočno žubo, premetava se po malih slapovih, medtem ko visoko gori v zraku spremljajo begunci, ki blodi skozi goste lesove, celi tropi ptičev.

Jetnik čuti, da veje okrog njega kaže, da je kmečki sin in mladi njegov obraz je obličeju novince, ki sprejema prvikrat na se veliko odgovornost. Obraz obrnjen proti zidu, dene na ramo puško, stopi dva koraka naprej, napravi pol obrata ter stopi na stran stražnika. Z mehaničnim glasom, glavo nekoliko na stran povešeno, preberi povojnik navadna določila. "Hoditi sem in tja — paziti — ne zaspiti — ne zatisniti očesa!" Novinec pa posluša napeto in njegove oči gledajo žalostno v črno noč.

Zelja po svobodi se mogočno zgane v njegovih prsil in bolezni izgine v trenutku. Mrzlica izgine pri podobah, ki so se mu pojavit v njegovih bolinih od nade razburjenih možganih. Sam je in vrata so odprt. Ze je na tleh. Vročina mu je iz glave prešla v oči, ki enakomerno in grozno zro pred se.

Nekdo je zapustil cerkev in za kratek čas odprl vrata. Mogočno, naraščajoči petje krepko udari na njegovo uho in zopet utihne. Kakor razdejajo je od tegu učinka. Na njegovem blestemlicu se počake izraz otočnosti, iz oči se mu vlijo solze in pred njegovom dušo se pojavi slika, ki jo je pogostogledal v duhu. Dragi svojci v senci smrek, ki svoje vrhove čuvajoče razprostirajo nad cerkvico njegove rojstnega vasice, ob strani, na bregu malega potoka, domača ognjišče in skozi tih, zvezdnato noči doni isto petje, ki ga je ravno slišal — vleče ga močno — nekaj ga sila, da bi v resnici gledal vse te slike, pohiti k svojem, domov. Čuvaj pa med tem kleče moli ob cerkevih vratih.

* * *

S puško na ramu stopa mladi novinec na straži gori in dol. Pred njim je pusta, širna poljana, s katere pomladni dih odnáša sneg. Visoka, suha, pustinjska trava se lahno zibleje v vetru, vzbudi v lanski travi čudovit, žaloben glas, in v srcu mladega vojaka žalostne, koprneče spomine. Nasloni se na zid, postavi puško na tla ter se zatopi v svoje misli. Neumljivo mu je, zakaj so ga postavili sem, v tej sveti, svečani noči; s puško v roki ob tej puti, daljni poljani. Popolnoma je še seljak, ki ne razume vsega, kar mora vediti vojak, in njegovi tovariši ga vsled tega večkrat zasmehujemo in se iz njega norčujejo. Pred kratkim je bil še svoj gospodar, posestnik in obdelovalec lastnega polja — in sedaj... Polasti se ga nekak strah, skrivena groza, ki si je ne more razlagati, ki ga neprenehoma muči, spremlja vse njegovo delovanje, ki ga neprenehoma spravlja v negotovost ter tako počasno veže neprisiljeno kmečko naravo v prisilni opici, v vezi discipline in stroge službe.

Sedaj pa je prepuščen sam sebi. Pogled na pusto poljano in šuštenje vetrov v visoki pustinjski travi ga vspava in pred njegovimi očimi vstajajo podobe pihlja čez njegovo vas, cerkev žari v samih lučih in nad cerkvijo majno smrekovo častitljive vrhove.

Od časa do časa se spomni pase, se vzbudi iz polnsa in plave njegove oči blodijo vprašajoč okrog: "Kaj je to? Kaj pomenja to polje, tu puška, ta zid? Zakaj stojim tukaj?" En čas se spomni na resničnost, toda enakomerno šumenje vetrov mu zopet prinese pred nje govo dušo take sanje, naslonjenega na puško se zopet polasti polsen...

In nedaleč od njega se prikaže nad zidom nekaj temnega — kakor glava človeka; to je glava potepuhova. Gleda ven na široko poljano, ob njem robu, v nepregledni daljavi se vidi rob gozda — njegove prsi se silno dvigajo in željno vskravajo vase svetji zrak. Spusti se navzdol ter počasi pleza ob zidu.

* * *

Skozi nočno tišino se zopet začuje veselje oznanjujoče zvonenje. Vrata cerkve se odpre na stežaj, iz njih prihaja dolg sprever ter gre po dvoru s križi, zastavami in podobami svetnikov, k molitvi dvignjena roka. Poteče stresne, vzame z glave čepico, da bi se prekrižal — tu mu zastane njegova, k molitvi dvignjena roka. Potepuh je dospel na tla in izkuša doseči visoko travo na poljani.

"Stoj, stoj, za božjo voljo, stoj!" zakliče vojak in dvigne svojo puško. Vse, kar ga je doslej navdajalo s čudno grozo, stoji sedaj jasno pred njim pri pogledu na nesrečnega begunci. "Služba, pokorščina, dolžnost!" Te grozne besede mu šviga skozi glavo ko blisek, hitro zgrabi puško, zamži in sproži s tresačo roko.

Še vedno done zvonovi in pošiljajo vesele akordje in zvoki, po tudi slabotni glas malega zvončka v stolpu in pada zopet na zemljo kakor obstreljeni ptič. Iz cerkve zadoni medtem slovesno, resno petje močnih v prosto zrak se razlega veseli klic: "Kristus je vstopil!"

Tu nenadoma poči onstran zidu strelni odgovori mu slabotni vzklik; kmalu utihne vse, le odnev strelna se vali preko poljane ter pojema v daljavi...

Juda Iškarjot

(Iz litovskega.)

Zidu Zahariju v Jeruzalemu se je porobil sin; pri tej priliki se je slišal glas iz neba: "Smrt Zahariju, smrt Zahariju!" Zaharij je iz tega sklepala da ga bode novorojeni sin enkrat umorili. Spletel je torej koš, položil vanj dečka in z njim vred pet funтов srebra in zlata za najdetelja, pet funтов pa v korist otroku. Koš z denarjem vred pa je spustil na morje. Neki trgovci, ki se jo ob tem času nahajajo na ladji, ki je plavala mimo, zapazil je košaro, potegnil jo je iz vode in nazadnja vzel k sebi v vzgojo. Dolgo let živel nadanjene, ki so ga nazvali Juda Iškarjot, v trgovčevi hiši. S svojim rednikom je mnogo potoval za kupcijo in tako je prišel tudi v Jeruzalem. V Jeruzalemu ga je zapestil plačilo, ki so ga imeli služabniki Heroda, zato je zapustil svojega rednika ter vstopil v službo k Herodu. Nekoč je Herod poslal Juda z denarjem v mesto na semenj nakupit jabolk. Ali Juda jabolk ne kupil, ampak denar si je osvojil ter je šel jabolka krast. Slučajno pa jih je kradel na vrtu svojega očeta Zaharija. Ko je Zaharij zapazil tatiju Juda, jel ga je iz vrta izganjal. Nastal je prepir in potem tepež in pri tepežu je Juda ubil Zaharija. V teh krajih je bila takrat navada, da je bil ubijalec mož dolžan oženiti se z vodo, ki je bila po umoru moževem brez varstva. Vsled tega bi se bil Juda, ki ni vedel, da je ubil svojega očeta, moral poročiti s svojo materjo. Ali Juda je imel vrojeno znamenje in po njem je mati spoznala svojega sina. Po tem odkritju je bil Juda prisilen bežati. Ob tem času je postal apostol Jezusov in ga izdal. In kakšen je bil njegov konec, je znano. — Obesil se je na oski, zavoljo tega odsihmal listje na oski vedno trpeče.

V šoli.

Učitelj učencu, ki je bil pobit na nosu: "Francenk, kaj si si naredil na nosu?" Francenk: "Ugriznil sem se."

Učitelj: "Kako to, ker si pa manjši kakor nos."

"Saj sem na stol stopil", se je odrezal učenček.

Sodnik in obtoženka.

"Ste omoženi?"

"Ne."

"Zaročeni?"

"Ne vem."

"Povejte vendar, kako da ne veste?"

"Glejte, g. sodnik, če ne dobim več ko pol leta, potem me vzame, če pa dobim več, je rekel, da mu je predolgo čakati; sedaj pa ne vem, kako naj rečem."

Tolažba.

Kolesar: "Vaš paglavec mi je prezel kavčuk, da je ušel zrak iz njega."

Oče: "Ah, kaj bo to, saj je zraka dovolj povsod."

V restavraciji.

Plešec: "Hudirja, vse na svetu ima laž, še celo juha. Samo jaz ne."

V gostilni.

Gospod svojemu tovarišu: "Kdo je neki ta neznanec grda babnica, ki načju neprenehoma opazuje?"

"To je moja žena."

Gospod, v zadregi, hoteč hitro povsod: "Ne mislim te, ampak njenovo sposodo!"

"Ta je pa moja sestra."

Emil Bachman
580 South Centre Avenue.
Chicago, Ill.

Slovanski tvorničar društvenih oznakov (badges), regalij, kap bander in zastav. Velika zaloga vseh potrebščin za društva.

Obrnite se name kader potrebujete kaj za društvo. Pišite slovensko. Catalog na zahtevanje z

ČUDEN SLUČAJ.

List v Scranton, Pa., "The Catholic Light" prinaša v številki z dne 11. marca 1909 pod naslovom: "And they cast out Devils" sledi:

Mil. g. monsignor Delalle, apostolski vikar za Natal, Južna Afrika poroča o sledenju, kako redkem slučaju hudičeve obsedenosti, ki se je pripeljalo v njegovem vikarijatu. On pravi:

"Jaz poročam kratko malo samo dejstva, ne da bi kako besedo pripomnil, za resničnost vsega pričujem svojo osebo. Ako pa kdo drugače misli kakor jaz, budi mu to prosto. Jaz mislim: Ako pripoznaš dejstva, potem si stori svoje zaključke."

Slučaj pripeljil se je v misijonski postaji, katero oskrbujejo o. trapisti. V soli, kjer poučujejo sestre, obnašali ste se 2 dekli takoj čudno, da so vsi misili, da ste obsedeni. Škof bil je pa jako nezaupen, a napisled se je lediločil, da bo stvar preiskal. On piše:

"Odpotovali smo v pondeljek, in torek opoldune došli k sv. Mihaelu (postaji) na mesto."

"V resnici nisem verjel na obsedenost, in sem se norčeval iz o. Delagues, če to je njegova domisljija.

"Lahko si predstavljate moje sitnosti ob mojem prihodu v misijonsko postajo, našel sem domačine, ki so radovalno pričakovali, kaj bo. Duhovnik povedal jim je, da pride škof izgajnjat hudičev, v ta namen so dan za dnevom molili. Jaz seveda sem moral ta 'slučaj' poravnati na ta ali drugi način, aki nisem hotel zgubiti vse veljavne med ljudmi.

"Vedno sem bil še v negotovosti in dvomih, poklical sem duhovne (3 trapeze), tudi sestre in sem jih izpraševal o posameznostih, ki so se tikale dekli. Tu so nekatere, katere so mi povedali.

"Te so izvanredne teže, dva možka ju težko vdigneta (deklice so stare okoli 16 let).

"Razumete latinsko v njunem napadu in večkrat tudi govorite.

"Mnogokrat dvignite ste se od tal, dasi so ju sestre držale.

"Nekolet dni prej kričala je Germana, med tem ko so jo sestre držale: "Jaz sem v ognju". Sestre so se ozrle in videle obleko v plamenih. Drugikrat začela je goretji njena postelj, četudi ni bilo nobenega ognja blizu. In tako naprej.

Vse to je bilo že premisljevanja vre-

dno, in sestre, utrujene tega težavnega in strašnega dela, prosile so me za odpomoč. Zato sem sklenil, kar je bila moja dolžnost, pričeti z eksorcismom. Odredil sem, da morajo biti 4 duhovni in 3 sestre pripravljene v koncu za sestre ob 2 pop. Trenotek prej izpraznil sem škropilni kamen za blagoslovljeno vodo, ga napolnil z navadno vodo, steklenico z blagoslovljeno vodo sem pa v taknici v žep. Potem sem vzel roket in moceto, in čakal na Germano.

"Sestre pripeljale so jo v kapelo in poškropil sem jo enkrat z vodo iz škropilnega kamna. Najprej je začudena pogledala, ko sem pa nadaljeval, se je posmehovala in norčevala v vpiča: "Le naprej, to ni blagoslovljena voda." Sedaj sem pa vzel steklenico iz žepa in jo škropil; takoj začela je kričati in prositi, naj neham.

"Sedaj moram pripomniti, da sem ves čas med opravljenim govoril latinščino, da je deklica bila pokorna mojim ukazom in odgovorila v jeziku Zulu (kafrov) ali pa latinsko.

"Po nekaterih molitvah sem jo vprašal: "Dic mihi quomodo voceris" — na kar je odgovorila: "Dic mihi nomen tuum." Ko sem le pritiskal, je rekla: "Jaz vem tvoje ime, to je: Henrik, pa odkod veš ti, da imamo duhovni svoja imena?" Imajo ga," pravim, "in sedaj tukajem, da mi poveš svoje ime."

"Nikoli, nikoli." Položil sem ji relikvijo sv. križa na glavo, ktere ni mogla trpeti: "Vzemi jo proč, to me grozno muči." Kaj je to?" Relikvija "Povej mi Twoje ime!" "Ne morem, a izrečem ti ga črko za črko: "D-i-o-a-r." "Kdo je tvoj gospodar?" "Nikdo." "Pač, ti ga imaš, in mi ga moraš povedati." "Tega ne morem, ampak ti ga napišem." In zapisala je s prsti ime: Lucifer. "Sedaj," sem nadaljeval, "mi povej, zakaj ste bili vrženi iz neba." "Zato, ker nam je Bog Oče pokazal Sina, ki je postal človek in nam zapovedal, da ga molimo; pa mi nismo hoteli, ker je vzel nase nasturo, ki je bila nižja kakor on."

Ko sem nadaljeval molitve po ritualu, me je ona (ali ne bi reklo: on? zakaj, razumeš) vedno motila ponavljajoča vzklake in klice. Ko sem bral oddelek iz evangelja sv. Matevža, zakričala je: "Matevža poznam, Marka pa ne", na kar sem ji reklo: "To je laž" in ji ukazal, da mora radi tega pô-

klekniti. To je storila. Ko sem molil Magnificat, me je zopet prekinila: "Nehaj, bolje znam kakor ti, znala sem ga prej, ko si bil ti rojen." Izganjanje hudiča trajalo je od 2. pop. do 9. ure zvezčer brez odmora, drugo jutro sem nadaljeval. Čez nekaj časa bil je duhovnik poklican ven in svrnil nekako čez pol ure. "Kje je bil?", sem vprašal. "Sel je krstil moža, ki je nevarno zbolel." To je bila resnica, a v kapeli tega nikdo od nas ni vedel. Prosiša je potem za vodo v eden jen je postal kupico vode. Ko je nekoliko izpila, je prenehala in zakričala: "Ničvredne, ti si mi dal blagoslovljeno vodo." Ukazal sem ji izpiti še ostanek, "Se več mi je daj piti, a jaz ne morem vse prenašati, kakor sem že."

Predlog bo bilo, ko bi ponavljal vse, kar je govorila. Naj zadošča, da je kar je storila, a nato izzivalo rekla: vsak trenotek bolj divjala, dokler ni napisled ugriznila jednega duhovnika, kateri jo je, razdražen, udaril nekoliko po ustih. Sedaj pa je postal prav divja, ga imenovala tepcia, norca, ki si drzne tepti duha. Ukazal sem ji, da mora biti mirna, a odgovorila je: "Ne, sedaj ne bom več pokorna." To je bil konec, a boj je bil grozen. Napisled padla je na tla, zdihovala med grozničimi bolečinami, obraz ji je zatekel, da ni mogla odpreti oči, in solze so lile po licu. Znamenje sv. križa pa je vedno storilo, da je obraz zadobil naravno velikost.

Nato jo je prevzel neke vrste krč in kakor mrtva obležala je na tleh. Čez nekako 10 minut odprla je oči, se prebudila, poleklenila in zahvalila Boga. Bila je rešena. Škof konča: "To je kratek opis, kar se je zgodilo. Če more kdo vsa znamenja, vsa prikazni, vse besede in ozdravljenje razlagati na drug način, kakor da je bila deklika obsedena, ta je modrejši kakor jaz."

Rev. Ivan Smolej.

Preiskovanje Mrtvega morja. Nedavno se je zasnova ekspedicija za raziskovanje Mrtvega morja, katero vodijo profesorji biblijske šole v Jeruzalemu. Raziskovanje ima znanstveno dognati resnico svetopisemskega poročila, da so na kraju Mrtvega morja sta mesta, ki jih je uničila neka katastrofa. Obenem se bo bavila ekspedicija tudi s praktičnimi cilji. Znano je namreč, da se voda Mrtvega morja rabi v terapevtičke svrhe, in ekspedicija hoče poučiti vprašanje o zgradbi zdravilišč in kopališč na obali tega morja, ki leži še danes 346 metrov pod gladino Sredozemskega morja.

Rev. Ivan Smolej.

Za kratek čas.

Tudi vizitnica.

Tat se gre zahvaljevat svojemu zagonniku-odvetniku, pa ga ne najde doma. V pritličju njegovega stanovanja pa zagleda odvetnikovo vrhno sukno. Vzame jo rekoč: "Tako, da bo vsaj vedel, da sem bil tu."

V Ameriki.

Amerikanec: "Pri nas v Ameriki ima vsaka hiša svojega kuhanja."

Slovenec: "To še ni nič! Pri nas v Ljubljani ima vsak svojo kuharico."

Kritika.

Dijak: "Vse je sleparia! Govori se o litrosti brzojava — svindl. Že pred tremi dnevi sem brzojavil očetu, naj mi pošlje 50 gld., pa še do danes ni sem dobil ničesar."

Dobra krčma.

Krčmarica (prinese popotnikom zanjutrek): "Kako ste kaj spali, go-spodije?"

Popotnik: "O prav dobro — samo trikrat smo vstali, da smo odpočili."

Odkritoščen kmet.

Kmetu je umrla žena. Gospod župnik ga pride tolaziti in pravi med drugim: "Pomirite se in mislite si, da je sedaj že pri Bogu."

"Pri Bogu?" vsklikne kmet, "no te-daj bo imel Bog z njo svoj križ!"

Cudna primera.

Sodnik (mlademu tatu): "Vidiš, ne-srečni dečko, kako slabe posledice ima tvoje dejanje. Zakaj hlače, ki si jih ukral, ostale ti bodo ko pezdir v oče-su, dokler bo živel."

Potovalec brez uzorcev.

K nekemu kmetskemu županu prišel je agent zavarovalne družbe in mu na dolgo in široko priporočal zavarovati se na slučaj smrti.

Ko je mož končal svoje pripovedovanje, vprašal je župan zategnjeno: "Vi ste agent — kje pa imate mušterje?"

Nikdar zadovoljna.

Hudomušnik: "Naj kdo reče, kar hoče, ženske niso nikdar zadovoljne!"

Včeraj je name kričala zato, ker ji ni sem pomernič prinesel, a danes, ki je zdravnik zob dere — kriči zopet."

Nov sistem štedenja.

A.: "Kako je pa to, gospod Stiskovec, da Vi novejši čas zmioro kavo pijete, Vaša gospa soproga pa pivo?"

B.: "To je povse jednostavno. Kadar jaz pivo pijem, popijem jo po več vrčkov, a kadar moja žena kavo pije, popije itač po več čas; da pa pri sedanjih slabih časih preveč ne potrošiva, pijem jaz kavo, a moja boljša polovica pivo."

Lažnjivi svet.

Pijanec premišljuje: "Kako je vendar svet lažnjiv! Rekl so mi, naš opustim žganje ter naj rajši pijem kozarec vina, kajti vino da krepa. Kaj še! To je pa res pravičen nasvet! Sedaj sem izplil kar petnajst kozarcev drug z drugim. A kako me je okrepilo? Zapleta mi noge, da ne morem nitri hoditi! Vrag naj dandanes še komu verjamē."

Materijalist.

Mlada vdova (sed s svojim bratrancem v restavraciji): "O ljubi moj bratranec, ti si ne moreš misliti, kako se čutim nesrečno. Vedno me muči nekaj notranja praznotna..."

Bratranec: "Natakarl! Kaj imate za večerjo, gospa je lačna."

Slaba vest.

Učitelj pripoveduje učencem o slabosti ter vpraša malega Miha, kaj je to: "slaba vest"? Ker Miha ne odgovori, vpraša ga učitelj: "Kaj je človeku, ki ne more spati in se nemirno meče po postelji?"

Učenec: "Bolehe ga grizejo."

Pri ženitovanjskem izpravevanju.

Župnik: "Ali tudi vesta, kdo vama je sodil, da se vzameta?"

Neversta: "Kdo drugi, ko oče, ki pravijo, da moram Matevža vzeti, ker bo pripeljal dva volička v hiši — pa ako bi bil še bolj neumen, kakor je."

Odprtine kože.

Včasih povzroči slabo milo, da se na koži počaže razne odprtine in mozolji. Ako hočete, da boda vaša koža posebno na obrazu brez takih nerodov; ako hočete rabiti milo, ki se je izkazalo kot zdravilo pri mnogih po-skusnjah potem poskusite Severovo zdravilno milo za kožo. Dobro je za sebno po britju; za ženske v umivalnicah in za otroke v kopaliških. Cena 25 centov. Dobi se v vseh lekarnah.

može, žene in otroci. Za moške po-W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

Ne trpite za reumatizmom.

Drgnite otekle in bolne ude z

Dr. RICHTERJEVIM

SidroPainExpellerjem

in čudili se bodete radi hitrega ozdravljenja. — Rabil sem Vaš Pain Expeller 20 let drugod in tukaj z izbornimi vespih v slučajih reumatizma prehlajenja, bolezni v križu in sličnih pojavah. Sedaj ne morem biti brez njega.

Rev. H. W. Freytag, Hamel, Ill.

Na vsaki steklenici je naša varnostna znamka "sidro".

25 in 50 cent. v vseh lekarnah.

F. Ad. RICHTER & CO.

215 Pearl St., New York.

DENARJE V STARO DOMOVINO

pošiljamo:

za \$ 10.35	50 kron,
za 20.55	100 kron,
za 41.10	200 kron,
za 102.75	500 kron,
za 205.00	1000 kron,
za 1020.00	5000 kron.

Poštarna je všeta pri teh svotah.

Doma se nakazane vsote popolnoma izplačajo brez vinara odbitka.

Naše denarne pošiljative izplačuje

c. kr. poštni hranilni urad v 11. do 12. dneh.

Denarje nam poslati je najpričnejše do \$25.00 v gotovini v priporočenem ali registrovanem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER CO.,
82 Cortland Street, New York.
6104 St. Clair Ave., N. E.
Cleveland, Ohio.

Rojak! Pijte

"Elk Brand" pivo

dobite je pri

Mike Kočevar,</

Nepričakovani sad.

Priredil Rev. J. L. Z.

Pred več leti sta v zapadnih pennsylvaških gricih živel drug ob drugim na svojih obširnih akrih dva premožna farmarja-brata. Bila sta, takor so navadno pionirji, pravi korenini razumina, poštena, močna in zdrava. Ljubila sta naravo in napredek, bala se Boga ter imela tako žejo po knjigah, da jo je bilo težko utolažiti v oddaljenem gorovju, v katerem sta prebivala.

Spoštovana od vseh sta vzgojila veliki družini; in naša povest se peča z enim sinom, ki je vzrastel sredi teh dveh druž. Bil je ljubljeneč svojega očeta ter vsled tega nekoliko razvajen, kajti hotel je po vsej sili zapustiti srečno, zdravje živiljenje na farmi in svoj prijetni dom, še predno mu je mah poganjal pod nosom, ter iti na zapad, da se tam nabere bogastva. Vsi ljubeči opomini so bili zastonji, in končno je odšel na veliki zapad med solzami in molitvimi tistih, ki so ga radi imeli.

Spočetka je redoma pisaril domov. Bil je zvest svoji veri, isti pobožni katoličan ter isti ljubeči brat in sin. Ali ko so leta potekala, se je pa od njega vedno manj slišalo, dokler naposled niso novice o njem popolnoma prenehalo.

Minevala so desetletja. Na starem domu se je mnogo izpremenilo. Drug za drugim so ga otroci zapuščali. Nenazoda je načelo, da obiskovala mladeničevega očeta, in naposled je priseljel mož ob svoj stari "homestead". Mladični je bil zdaj srednje starost ter se naglo približeval dobi, ko se človek rad vsede, da si odpocije in v miru uživa ostala svoja leta.

Pridobi si je bil v svinčenih rudnikih veliko premoženje, ali na stroške svojega zdravja. Kmalu se je raznesla novica, da popotnik pride domov umret. Ob enem se je pa tudi zvedelo, da je nazaj kupil staro domačijo ne le zase, ampak tudi, da svojemu postarnemu očetu olajša in osreči njegove zadnje dneve. Naravno je torej, da so ga sorodniki in sosedje prav redovno pričakovali, dasi so vedeli, da se bodo tudi ne prave. Kajti odkrilo se je,

da je ona zagrzena protestantka, njen mož pa da je brezverec. Ta vest je spočetka vzbudila samo tih obžalovanje in neprijetno iznenaditev; njege so skušali sprva opravičevati z njejegovim slabim zdravjem, ki je bilo le preočito. A ko so pa minevali dolgi meseci, in se ni prikazal v cerkev niti mož niti žena, so se pa nekateri sorodniki orščili ter ga dobrošeno opominili na to; ali zadeli so ob sršenov gnezdo. Njegov osivelci oče ga je že davno prej nehal pregovarjati in opominjati. In končno, ko ga je obiskal tudi dobrski domači župnik, a bil surovo zavnjen, so starci prijatelji in sorodniki žalostno zmajavali z glavami, da se človek, ki zeno nogo stoji že v grobu, tako malo briga za strašni račun, ki ga bo enkrat moral dati za potratevno živiljenje.

Cas pa je potekal, in nesrečni mož se je le komaj še mogel prikazati na ulici, ne da bi se bilo batiti, da se sesede. Ali on je še vedno lazil okrog, "glhal" sosedi so pridelki ali živino ter na videz čisto pozabil, kako naglo se mu približuje konec. Bil je sicer še dovolj priljuben, ali kadar je pa kdo samo omenil vero, se je pa razjadil in prekljinjal tako strašno, da so se nazadnje celo najbližnji sorodniki ogibali njegove hiše.

Blagi njegov stric in boter pa se ni dal oplasti od teh izbruhov ter ga je še dalje obiskaval. Njegov postarni oče, je pa nekega dne padel z voza ter umrl za dobljenimi poškodbami. Ali imel je pa še čas prejeti zakramente za umirajoče in se tako okrepan ločil iz tega živiljenja. Toda njegovega trdovratnega sina pa ni bilo k njegovim smrtnim postelji, pa tudi ne v cerkev k pogrebni maši — celi župniji v nevoljo.

Po tem dogodku ga pa ni bilo več tako pogosto videti na cesti. Vidno je pesal in naposled se sploh več ni prikazal. Raznesla se je novica, da težko bolan leži v postelji. Protiv vsem, ki so ga prisli obiskat in niso govorili o veri, je bil vlijeden in celo šaljiv, in takoj je bila tudi njegova žena. Ona se je zdela tistim, ki so jo opazovali, precej zdelenia, ali tožila pa ni nikdar.

Nekega dne je tega moža obiskal njegov stric in boter. Spoznal je precej, da gotovo ne more več dolgo živeti. Ali ker se je bal, da ga ne razjari,

"Ni mi bilo," odvrne bolnik, "ali vi-

del sem vas jasno pred oltarjem, in milost sv. daritve je tako delovala name, da sem pripravljen iti k izpovedi čez štirideset let."

Dajva za eno mašo za njega," pravi ona, "in oba pojdeva v cerkev k njej molit zanj!"

"Ta je pa pametna," pravi mož, "Tako grem in govorim z duhovnikom."

Napotil se v župnišče in čez kake polure se vrne domov jako potolažen.

Razložil je župnik svoje težave in duhovnik mu je obljubil, da bo prihodnje jutro bral mašo za njegovega nečaka.

Bil je dolgo časa v sobi. Ko pa je bil pri kraju, je poklical bolnikovo žetivo ter je pripovedoval, kako je njenemu možu Bog dal to čudovito milost; in bolnik sam je izražal tako veselje in hvaležnost, da so ženi debele solze kapljale dol po lichih.

Ker je tako veselo in dobro izgledal je duhovnik obljubil, da se prihodnje jutro zopet vrne z Najsvetijšim. Ali bolnik mu pravi: "Ne, father, ne odlašajte; ako tudi morda bolje izgledam, pa želim še danes prejeti sv. Potopnično; smri ni več daleč!"

Duhovnik se vda njegovi želji in gre skrat sv. Rešnje Telo in sveto olje.

Glas, da je obiskal duhovnik trdovratnega grešnika, se kmalu raznes po vasici, in ko se župnik vrača z Najsvetijšim, pridruži se mu spoštivo krdelje vaščanov, ki obstanejo v veži, docim Miha prejme sv. Popotnico in poslednje olje s solzami pokore v svojih očeh.

Ko je vse končano, zbero se prijazni sosedje okrog njegove postelje ter mu po stari ameriški navadi častitajo. Resnično, bilo je kakor na praznik vrnitve izgubljenega sina! Prosil je odpuščanje za pohujšanje, ki ga je dajal v svojem rojstnem kraju, ter zatrjeval, da njegova vera nikdar ni popolnoma izginila, ampak je samo spaša, ker je bila le oskorjana vsled njegovega prostega živiljenja na zapadu. Izjavil je, da je videl duhovnika v cerkvi, v kateri ni bil več let, brati mašo za njega. Popisal je barvo oblike ter zopet zatrjeval, da so bile milosti, ki so tekel iz sv. daritve, podobne nempremagljivemu ludourniku, ki je podrl vse pred seboj. Hotel je vedeti, kako je prišlo do tega, da je bila maša za njega, in njegov stric mu pravi:

"Miha, mašo sem jaz naročil zate, in twoja teta pa jaz sva šla tja ter močila za twoje izpreobrenje."

"Vam torej, stric, se imam zahvaliti za svojo izpreobrnitev. Samo ona maša je rešila mojo dušo pogubljenja."

Sredi tiste noči je umrl nenadoma in brez bolečin. Njegova žena, ki je čevala pri njegovi postelji, je slišala samo dolg vzdih — in mož je premiril.

Tako je bilo to čudovito izpreobrene-

nje povzročeno po enej samej maši!

In še več! Njegova žena je prosila, da se jo pouči in krsti, in danes je goreča izpreobrnjenka.

HORWAT ANTON, 600 N. Chicago St. Izdelovalec cigar in trgovac z likeri na debelu.

JURIČIĆ FRANK, 1001 N. Chicago St. Prodajalec moških oblik in obuv.

Agent vseh prekomorskih črt.

J. P. KING, LESNI TRGOVEC.

Des Plaines in Clinton Sts. Ob

telefona 8. Joliet, Ill.

KONESTABLO ANTON, 201 Jackson St. Krojač. Izdeluje, popravlja in gladi moške oblike.

LOPARTZ GEORGE, 402 Ohio St. Grocerijska prodajalna.

PETRIC IN LEGAN, 209 Indiana St. Gostilna.

STONICH GEORGE, 813 N. Chicago St. Trgovca in grocerijo, pre-

mogom in pošiljanje denarja.

TORKAR LOUIS, 30 Fairview Ave. Prodajalec zemljišč, lot, peska in kamena.

VOGRIN ANTON, 205 Ruby St. Izdelovalec in popravljalec čevljev.

WOLK VICTOR, 200% Ruby Str. Krojač moških in ženskih oblike.

Popravljam, likam in čistim oblike

SOUTH CHICAGO, ILL.

KOMPARE JOS., 8908 Greenbay Ave. Salun in prodaja šiftart.

CHICAGO, ILL.

MARTIN NEMANIČ, SALON, 22nd St. and Lincoln, Chicago, Ill.

PITTSBURG, PA.

NOLLE C., 5170 Butler St. ameriški hotel.

DINAN C. M., 5151 Butler St. Prodaja vina in likerjev na debelo.

HOTEL REINHOLD, 5400 Butler St. R. Matuszewski, lastnik.

HOTEL DUBLIN, H. A. D. in last. 5438 Butler St.

POZOR, ROJAKI!

urejeno

Moderno gostilno

National Buffet

v katerej budem točil najboljše porterjevo pivo, izvrstno žganje, domače vino in prodajal dišeče smokne.

Prodajam premog.

ANTON T. TERDICH,

203 Ruby St.

N. W. Phone 825. Joliet, Ill.

MATH. H. NEMANICH,

1005 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

dobroznan

SLOVENSKI POGREBNIK

V slučaju ženskega spola oskrbuje

tudi moja žena v pomoč.

Chic. Telefon št. 741. N. W. Tel. 263

NASLOVNIK

govcev, obrtnikov, gostilničarjev in

odvetnikov, ki se priporočajo rojakom

JOLIET, ILLINOIS.

ADLER J. C. & CO., 112 Exchange St., priporoča rojakom svojo mesnicu.

BRAY-EVA LEKARNA SE PRI-

poroča slovenskemu občinstvu

Jolietu. Velika zalog. Nizke ce-

ne. 104 Jefferson St., blizu mosta

CHULIK BLAZ J., 711 N. Chicago

st., blizu slov. cerkve. Prodajalna

moških in ženskih obček.

DENAR NA POSOJILU. POSO-

jujemo denar na zemljišča pod u-

godnim pogoji. Monroe Bros.

EAGLE THE, 406-410 N. Chicago

St. Prodajalna pohištva in moških

obček.

FINK MATH, 500 Francis St. Stav-

benik (contractor).

GOLOB JOHN, 608 N. Broadway

Izdelovalec kranjskih harmonik.

GRAHEK IN FERKO, 207 Indian-

St. Mesnica.

H. S. HONET, KROJAČ, 918 NORTH

Chicago St. Joliet, Ill. Šivam, po

pravljam in čistim oblike. Po naj-

nizji ceni.

GOTOVO OZDRAVLJENJE.

Ko je vaše zdravje oslabelo, se počutite bolni, in ko kdo v vaši družini rabi zanesljivo zdravilo zoper kako navadno bolezni---

GOTOVO OZDRAVLJENJE prineso, ako se časno rabijo

SEVEROVA DRUZINSKA ZDRAVILA

To so najboljša, najzanesljivejša, najvarnejša in najboljdelujoča zdravila. Matere jih imajo vedno pri roki za vsakdanjo rabo. Posebno spomladi so ta zdravila priporočljiva. Ko rabite zdravilo

vzemite Severovo in zadovoljni bodete.

Prostor je premal, da bi vsa opisali.

Omenimo le sledeča:

SEVEROV KRIČISTILEC (Blood Purifier). Zanesljiv in priporočila vredni lek, čistile krvi in krepčilo. Krepča slabote ter zdravi vse kožne nerede. Cena \$1.00.

SEVEROV BALZAM ZA PLUČA (Balzam for Lungs) je najbolj varno in najzanesljivejše zdravilo zoper kašelj in prehlad. Najboljše zoper vse notranje bolezni. Cena 25 in 50 centov.

SEVEROV ŽIVLJENJSKI BALZAM (Balzam of Life) je vrednostna tonika za slabotne in nežne ljudi. Varno zdravilo za kronično zabašnost. Cena 25 in 50 centov.

SEVEROV ŽELODČNI GRENCÈC (Stomach Bitters) je dober lek za okus. Popravi vse nerede ob isti in